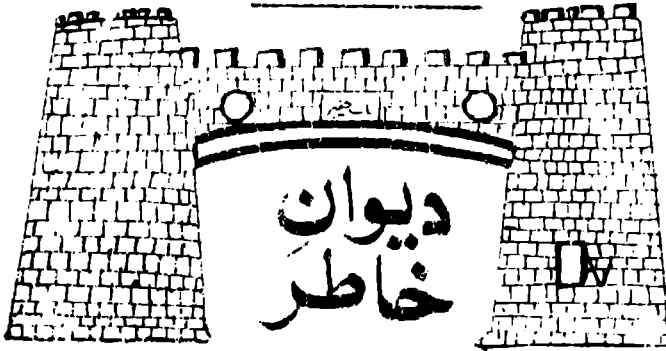

د خاطر د پښتو ښوونکي ښوونکي ته حسيرو انيزم
په دغه نوي ډيزيټو څخه د مې ډېر غاړو

خوږنې: ناشره پښتو ادبي جرگه خيبر ايجنسي

ټول حقوق محفوظ دي

ديوان خاطر

ترتيب او تدوين

د
مقدّر شاه مقدر او فضل بيبي قيس

فرونکي

تاتره پښتو ادبي جوگه خيبر ايجنسي

د یوان خاطر	د کتاب نوم
مقدر شاه مقدر	ترتیب اوتدوین
او فضل ربی قیس	کتاب
ترخوی	دا شاعت نیټه اول ځل
مئی ۱۹۸۶ء	دویم ځل
جون ۱۹۸۶ء	شمیر
پنځه سوه (۵۰۰)	پرلېس
جواد پزېتنگ پرلېس پلېنور	خوردنک
تاتره پښتو ادبی جرگه خیبر ایجنسی	بیه
۲۵ روپۍ	

دموند لو دررک

- ۱- تاتره پښتو ادبی جرگه خیبر ایجنسی
- ۲- عظیم پبلشنگ هاوس خیبر بازار پلېنور

تړون

د فاطره خاطره د خاطر
د خوی

جاوید خان په
نوم

یادگیرنه :-

تاسوته دے معلومه وی چه مونږ د دیوان خاطر
دویم ایډیشن تاسوته وړاندے کوؤ. نو په دے ایډیشن
کته ترخپله وسه مونږ هغه غلطی در سته کړیدی کوچه
د پروف په موقع زموږ نه سهوا پاته شوے وے اوور
سره مو په دے ایډیشن کته دیوے ضمیمه اضافهم اوکړه
چه پکته د خاطر دهغه غزلو چه مونږ ته لارپوره په گوتو
نه دیوے یا غله کتنه شعرونه شامل کړه

مقدر شاه مقدر
اد
فضل ربی قیس

پيژندنه کلو

چې خپل نوم ئې مصري خان وه د خيبر په تاريخي سيمه
 خاطر افريدي كې په كال ۱۹۲۹م كې د اكبر خان په كور كې سترگې
 ولې دي چې قام زخه خيل تپه صدو خيل افريدې وه . په دغه تاريخي
 ډېي سيمه كې ئې د ژوند شپې ورغې تيرې شويدې . ويلې شي
 دې لاوړكې وو چې د مور او پلار سيورې ئې له سره كوز شو
 په دې وجه ده . تعليم حاصل نه كړو او هم د غسې بې تعليمه پاتې شو
 دا خبره منليه ده چې الله تعالى بعضې انسانان ته دا سې پوهه
 پري وي چې خلق ورته حيران كوتله په خله پاتې كيږي . په دغه
 كې د خيبر په سيمه كې خاطر ته الله تعالى د شاعري ملكه وركړې
 كړاى ده تعليم نه وو كړې خو بيا هم د ده شاعري كې دومره فوډ
 لري دې چې اوږد ونيكې په توجه مجبوروي . دا هكله چې د ده په
 شاعري كې دروزره محاورو گڼون دې ژبې ئې سوچه عوامي او
 د ده ۱۰۰۰ دواړو شعرو صفت وي چې هغه دومره اسان او عوامي ژبه كې
 چې اوږد ونيكې ئې سمستې مقصد ته اوږسيږي . نو دا ټول صفتونه
 خاطر افريدي په اشعارو كې موجود دي . لكه چې وايي

چې ذرېه كور له دې راشي پرواه نشته
 اې خاطره خاطر تل د ميلمنو شي

د دوي شاعري په حقله ښاغلي باجوړي كې ښاغلي مواد شينوايي
 حواله دا خبره كړې ده چې په ۱۹۲۹م كې به دې زمونږ سره پيښه
 پكې كېڼې د باصرچا ئې واله په دكان كې كېناستو او د دغه ادبي مجلس د اثر

نه متاثره شو او شاعري ته شروع كړه .

نو د دې هوالې په رڼا كې داسې معلومېږي چې هماغلار فرېډي
د شلو كالو په عمر كې شاعري شروع كړې وه كله چې ده شاعري شروع
كړه نو په ده كې د بڼه شاعري كولو او بڼه شاعر جوړيد او صلاحيتونه موجود
وو. د ده ادبي ملكرو دا غوښتل چې د دې يو بڼه شاعر جوړ شي. نو په
د دې كې يو ادبي ملكري د بناغلي لعل زاده ناظر د دوي په اشعارو كې دوي
ته به د تصحيح مشورې ور كولو او د سره ته خوارې كولو او د دې سره
سره ته ورته ليك لوست هم خوړلو په دې غرض چې د دې خپله وينا
په خپله ليكلې اولوستلې شي. نو دغه هماغلار فرېډي د بناغلي لعل زاده ناظر
ته ليك لوست زده كړې د دې او په شاعري كې د صلاح استقاده تر
هم كړې ده.

د دې غزل كو شاعر په خپل ژوند كې ډيرې نورو دې سره

ليدې دې وې چې د ده مالي حالت بڼه نه وو او د دنيا ژوند بغير د مال
ته تيرول ډير مشكل وې خو دوي كله هم خپل همت نه وو باغيلى د خپل مال
پېچ د روزې دپاره كې هر حالت كې منې ته تر رڼې وهله او آن تردې
چې ورپورې نرې رنج او نخت او د دې دنيا نه دې دارمانونو ډك زړه
په ۱۹۶۹ كې د خلوينتو كالو په عمر كې كور ته يوړو او هم
د غلته په خپله سيمه كې خاورو ته او سپارلې شو چې نن ته مزار د
حال په ژبه كوي د دې.

د دې كې شك نشته چې هغه ناظر فرېډي په دې دنيا كې

نشته خو د خپلې خوږې شاعري له بركته نن هم ژوند د دې او سباله هم
وي. كله چې د ناظر شاعري ته د موسيقي په منظر او كې تر نو

په دغه ټول هم پوره ده ځکه ئه هر سندر غاړه په شوق سره وائی .

که زه د دے خبره دلته یاد کړنه او کړم نو په ځایه به نه وی ځکه چه ما او ښاغلی فضل ربی قیس د دے دیوان په راجع کولو کښه کوم ټک و دو او تکلیفونه برداشت کړی دی . نو هغه په دے مرقعه د قلم سوکے ته ځکه ناشم سپارلے چه تبصه به راته او بزده شی او که وخت راغے نو بیا به په دے موضوع مفصل لیکل او کړم .

د دے د لیه ان مسوده مونږ د مختلفو مجلو ، سندر غاړو ته راټوله کړیده کیدلشی چه په دے کښه وی خو هر سره په خپل وس پر دے . زه د څه اطر کعبه په لحاظ دومره وینا کوم چه دا د خاطر ټوله شاعری به وی . کراڼو لوستو لکښو ته خواست دے که د دے ته علاوه چا سره د خاطر مرحوم غزلے ، لوبے یا څه نور شعرونه وی نو مونږ ته دے رالولیري که ژوند وفا او کړه نو په دویم ایډیشن کښه به ئه شامل کړو .

زه په آخر کښه د جمال ناصر ، ښاغلی مینا زالدین ، ښاغلی شازاد کړ ، ښاغلی نظر ، ښاغلی نظیر ، ښاغلی سرفراز ښاغلی نادر خان او د ښاغلی شیر شاه ترمزی چه وخت په وخت ئه زمونږ هوائی کړیده او د دے سره د تاتو په پښتو ادبی بڼه د کولو غوړو د زړه له تله مننه کوم چه دوی ما او فضل ربی قیس سره په دے دیوان کښه لاس کړه دے .

مقرر شاه مقدر

۱۱ مارچ ۱۹۸۶ء

مننه

له ډیره مودے نه دا خواهش وو چه د خاطر افیري
 زمونښ داخواره واره اشعار راټول کړو او د یو کتاب په شکل
 بڼے قوم ته وړاندے کړو، ما او مقدر شاه مقدر په دے خو خودرے
 خبرے اترے او کړے چه دا کار به څنگه سر ته اوسو خو آخر مو
 په خداے توکل او کړو او د خاطر له خاطر ه مود اشعار و در اټولو
 تکل شروع کړو. په خپله سیمه بڼے که چا ته غزل یاد و که دوه شعرونه
 یاد و که یو شعر یاد و خو چه څه په گوټورا تلل هغه به مولیکل او د
 هان سره به موجه کول ځنے چه د خاطر کړے غزے، نظمونه وغیره په
 مجلو بڼے چاپ و د نهمه مود هغه نه را نقل کړل. حتی چه چا به راته څوک
 خود لوزمونښ به هغه پسے تللو کله کامیاب او کله ناکام به راغلو خو همت مو
 نه دے باټلله. د غسے دے زمونښ نه درے کاله و اختل. خود دے غزل گو
 خو برلت شاعر دا غزے، لوبے، نظمونه، ټپے مویه ډیر کوشش کړ او اوزر
 چا و دودن را جمع کړیدی چه ستا سو په ځینکته دی.

خو په دے ادبی کار بڼے چه مونښ سره کومو ملگرو مرسته
 کړے ده نو که دلته دهغوی ذکر اونه کړم نو بے الضافی به وی. لویه دے
 غرض زه د عالمگیر صدو څیل، جمال ناصر، ذاکر، اختر، سائل، اوتر، ذلامر
 مالیار او دوارث هاجز ډیر ډیر تشکر کوم

او په تیرو تیرو دنه غالی پیر یعقوب شاه پویشیکل ایجنټا
 خیبر ایجلی ډیره ډیره مننه کوم چه د دے کتاب په چاپ بڼے

نځه

ئې زموږ لاهره تمه امداد کړيدې . او ورسره ورسره دنياغلی
شیر شاه ترخوی هم پیر تشکر کوم چه مونږ سره ئې ددے کتاب
په رغونږه کښه پوره پوره لاس کړيدې . او د تاترے پښتو ادبی جرگے
د کپولو غړو او هغه صاحبانو چه چا مونږ ته د خاطر اشعار را کړيدي
د زړه له تله مننه کوم .

فضل ربی قیس افريدي
لومے سیکر تاترے پښتو ادبی جرگه خیبر ایجنی
۱۵ مارچ ۱۹۸۷ء

خاطر افريد

يو محفل كينه ناست ووم د خاطر مرحوم ذكر راغې زما يودوست
 شيخ ولايت ئے اشعار او بونتل . خاطر سره زه د پير وخت نه عقيدت
 لرم . زما زړه كينه فوراً خيال پيدا شو چه د خاطر اشعار د كتاب
 په شكل كينه وے چاپ نه شي درستني سوچ دا خبره نوره هم
 سرگنده كره چه خاطر دو معني لري يوزره ، بل لحاظ خاطر
 د خير ديسے يو پير فلسفي شاعروو سره د دے حقيقته چه
 چه خاطر د يوليټيكل د باغ ماليار هم وو خو مرحوم خاطر له ئے نه خه
 خاطر او كړے شو او نه ئے خاطر په خيال كينه راوست د خاطر ټوله
 سرمايه ضائع پرته وه سم دستي ماته خيال راغلو چه د خاطر سوي زړه
 نه خټور وركولو د پاره به دا بنه وي چه اشعار ئے د كتاب په شكل كينه
 شائع شي او د يوليټيكل ايجنټ كپاره نه صرف لازم دي بلكه آسان هم دي دا به
 د مرحوم خاطر خاطر نه وي بلكه د علاقے اويسے هم پير خدمت دے —
 اديانو شاعرانو د پاره هم پيره دلجوي ده لهزا تا تره پښتو ادبي جرگے
 خير ايجنسي په وساطت ماوينا او كره چه هر قومره مصرف كيزي زه به
 ورته غاړه كيزم اوس ما محنت د تا تره پښتو ادبي جرگے خير ايجنسي جنرل
 سيكټري فضل بي قيس سره د مسودے حاضر دے او د چاپ كولو جازت وركم
 زه د دے علمو پير مشكوريم چه په دے لړ كينه چه دكم خدمت ضرورت وؤ
 هغه دوي په تبه ډول سرته اور سولو آخر كينه دعا كوم چه له دے لوه هډا ئے
 رحيم درحمان جنت كينه هائے وركړي آين

(پير يعقوب شاه)

پوليټيكل ايجنټ خير ايجنسي

خوانی مرګ خاطر

مصری خان خاطر په اول کینے لوسته نه وو دپیل اُستاد لعل زاده ناظر شنواری نه ئے لیک لوست زده کړل. شاعری ئے په وینه کتنے راورے وه خود ناظر اصلاح پکتنے ږیوے بلے کړے زمانه ئے هم خو شو کرته اصلاح اخته وه او مونږ سره به مشاعر و ته تلو. اکثر به خیبر افریدی چپیر لو. درنگ اودرے نه بیخی شاعر نه معلومید و خوچه کچل غزل به ئے ویل شروع کړل نو اوریدونکی به پوه شول چه رنگینی لکیده بهیرنی. مونږ به اکثر د مشاعرے نه پس فی البدیّه مشاعره کوله او هغه به مزاحیه مشاعره وه یوه دطرے مصرعه به موور کړه اود لیکلو دپاره صرف نیمه گنټه یاد رے نه هم کم وخت اوبیا به مزاحیه مشاعره شروع شوه. خاطر او خیبر به په د مشاعره کتنے په یو بل گزارو ته کول اوفضا به د هلقو دختلانه ښکته شوه.

کوم وخت چه خاطر دیق مرض په مخه کړ نو ما سره ئے ډیر تشویش ملگرے شو. خو شو هُل ے ورته دمکمل علاج کولو صدایت وکړو فو خاطر نیک بخت هې ودامنه نه چه هغه بیمار دے. یو هُل ئے زما په بار بار اصرار علاج هم شروع کړو خوبیا ئے بند کړو او آخر ددق مرض ئے دژوند ږیو ه مره کړه.

د خاطر په یاد کینے چه دهغه په کلی کتنے کومه مشاعره شوه په هغه کتنے مایو شو غلور ټکے وړاندے کړے وے. چه هغه داری ؟ چه خاطر پر دهله دوستانو گران وو ښ پریشانی کینے چه کله غونډ خندان وږ خو ږ خاطر ئے چه خالی وود ترخونه ښ هکله اسم سسلی وو مصری خان وږ

دولس

دخوانی سپرے ئے تیر لکه خزان شو
چه بلا در نځوری پرے میلمنه شوه
د قدرت ستم ته گوره چه مرگ راغی
هغه وخت چه د غزل شونږه ئے شنه شوه

• • • •

چه لذت ئے دمصری و وپه وینا کینے
د اچل تراخه ئے اوغښکل خاطر لاړ
انگارے به ئے دشمر تل ژوندے وی
تیلله نه وی د دنیا ته که شاعر لاړ

• • • •

حمزه شنواری

۱۴ مارچ ۱۹۸۶ء

د خاطر رنگین غزل ته حیران نیږم په دے هر خيبر کتنه ټه دی بے دها ورو

شاعری د خدا ے پاک یوه دا سے پیروزونه ده چه انسان ته په
نور انسانانو د مشاهد ے او تخیل فضیلت و ربخنی حسن هر ټوک ویتی
د ژوند د مسایلو سره هر بنیاد م مخامخ کیری پخپل چاپیر چل کتنه هر
ټوک ور ټه او ټپه سبا کوی و لے د دے هر ټه د مشاهد ے قوت نه خو
هر ټوک لری او نه ټه متخیله د دے جو که دی چه هغه په دے هر ټه
تنقیدی نظر و اچوی او خپل فکر د دے سر مربوط کړ ے شی د موازن ے او
مقابل ے قوت هم الله تعالی د شاعر په ذهن کتنه اچو لے دی او هم دغه سبب
د ے چه د شعر هر مضمون د شاعر د نکرې صلاحیتونو تر جہان وی . دا لکه چه
او ییلے شول یو و هلی کمال د ے درجه لری هم د فن د لحاظ او هم د مقبولیت .
خاطر چه نوم ټه مصری خان د ے د خیبر د ے هغه لومړ ے
شاعر د ے چه الله تعالی ور لہ د فکر د ټکلا د ژب ے د ساد ک ے او د تخیل د اوچتوالی
دا ے خوبیا ن ے و رکړی دی چه د ټپر د کمو لپښتو شاعرانو نصیب شوی دی
خاطر په خیبر کتنه زینید لے د ے او خیبر د اوچو کانړو او شاعر و غرونو
د د ے د ے د ے په تاریخی اهمیت کتنه خو هغه کتنه لښته و لے دلته هغه
روپ پر وره منظورونه او دل او یز مرغزارونه او گلزارونه لښته چه د شاعر
زړه را کاږی یاد فطرت حسن ترجمانی او کړی هو بیا هم خیبر د ژوند د هغه
هواد ټو سره تل اشنا پات ے شو ے د ے چه د کتنه له مخه د شاعر د فکر د دنیا
مهریک مومی او دهغه تخلیقی قوتونه بیدار یږی خاطر په دغه خیبر کتنه ژوند
د ټوک ے د ے د هغه د شعر ټوله تنه بود ے هم دغه ماحول جوړ ے کړ ے د ے

خوړلس

په دے د ژوند. حوادث د معاش فکر د نه دکور غمونه او افلاس هغه مضرت
دی چه د خاطر د ژوند کیوله افسانه ترے سازه ده اود هغه د خوړ
اود دیدنی زړه د بابت نارونه ئے تکیولی دی یقیناً چه د هغه د شاعرے
اصل بنیاد عشق دے اود دغه عشق هم د دے حوادثو او مجبور وینکار شویدے
وے بیا هم دده په کلام کئے ئے هغه خونذونه اورنگینی پیداکړی دی چه د
بل کم پښتون شاعر په کلام کئے ږیرے کسے پیداکړی هسے خود خاطر د مرغل زړه
راستکونکے او هر شعر ئے لکه د پښتو د تپے غوندے د زړه تل ته کوزیدنی
اود زړه په کور کئے خائے مومی وے د هغه ئینے اشعار دومره مقبول شویدی
چه هر شوک ئے خونسوی هم - (دکه دا او ایم چه هر چا ته یاد دی نو بے
خایه به نه دی پښتو غزل د خاطر نه مخکئے هم وپئے شویدے. د
مصدق بیمنو، متاخرینو د غزلونو خوړپوره ږوره دیو النونه موجود دی
په دے موجوده دور کئے چه دروان اوساده غزل کم روایت چه خاطر
قائم کړیدے هم د هغه د غزل دغه چه په موسیقی کئے دے ته خوسه
مقبولیت حاصل شویدے دا د پښتو ادب په جدید تاریخ کئے د خاطر
د مقبولیت سرگند ثبوت دے هر ږومو په موسیقار او سندرغاړے
دا فکر کړی چه د خاطر غزل او ایئې اود ادریدونکو نه پرداد واخلی
د هغه د اشعرو نه به چا نه وی اوریدلی.

بڼه شوله ږیره چه انکار ږ او کړو

زما دواړه عمر کار ږ او کړو

خلق چه تخننه ولی گوری ورته

تاچه مخ پت کړو نو گنډا ږ او کړو

یا دا چه .

خاطره یار دے په خیر کئے اوسی ټوله دره د سپینوږکه شله

خیردے که زماسترگے وے بدے شی

ته خوراته گوره په دا بنسوسترگو

خاطر په یوه دا سے سیمه کتے ژوند تیر کړے و د چه که غرونه تے

بے آب و کبیادی وے دولت خه کتے پکتے نشته بیا هم د خاطر په بخره د غریبه

او افلاس د غمونیونو نور هېچ نه دوهغه قبول ژوند په محنت مشقت او

خوارے تیر کړے دے او کله چه د نری نچ د لاسه په کتے پریوتو نو نه خور

دا سے شوک و چه د دے عظیم شاعر علاج ذمه تے اخته وے او نه د خاطر لوړ

شاعری دوهغه خه پکار راغله.

خاطر د خیر فخر دے ، خیر دوهغه په بزم ویاړی دهر کتے پښتانه

په خیر د خاطر د مخه رشک کوی هغوی دا وائی چه اے کاش چه خاطر موبز

په سیمه ژبې ید لے دے او دا فخر موبز ته حاصل وے چه گتې دا المومر دے

شا عزمونز د سیمے وے و لے زه به دا او ایم چه خاطر د تپو لے پښتو نخواه دے

دوهغه کلام دهر چادے او تپول پښتانه دوهغه د کلام سره مینه کوی هکله چه

خاطر د عشق ترجمان دے او د مینه خورونکے دے هغه په چل ژوند کتے هم دغه

میرام لر لے وواد د دے د پاره تے دهر دے قربانے تلقین کړے دے هغه د عشق

دا فاقیت قابل دے او هم په دے تے پوخ یقین دے چه د عشق منزل سرکول

دا انسان دهر دے قربانے تقاضا کوی او هم دغه تقاضا سرکول یو د صداقت

گواهی ده .

که د غم په ما اباروی پروالمنشته

د کولو لولاندے شانکه نه ماتین ی

د خاطر په کلام کتے نادر دے استعارے بنکلی تشبیهات او د روز سره

بھادرو خوندونه او سادگی چه په کمه فن استاز دے هائے شوی دی هغه

هم د خاطر د کلام سره جوړیدنی لکه

څپارس

دریغه چه داستاد انگوخوله هم زه وځه
 پرغې نه چه گورم دکلو نو په سرو نو
 سترگه به ز ماشی آخر غرغې په ژړا کښه
 کمرخی چه کشتی د طوفا نو نو په سرو نو

زه د دے کرم اشناد شوکیرو سره
 وړی ښه خړوبنه ستا اودو سترگو

زه یم چه د زره په سترگو تاو یم
 چارنړا لیدلے په پندو سترگو

د خاطر دکلام شوغې د پزگار اوبه ساغکے نمونے دهغه په هرغزل
 کښه جوتے هیدے کیږی ولے هینی شعرونه ښه دل دے دی چه جواب نه لری لکه
 پیرو نیوله راشه چه د کیوبل ته خبر شو
 یاده په یوه شپه د پیرو شپو خبرے نشی

زه دکخیر دکلمو لیکوالو د دے هڅه قدر کوم چه هغوی د خاطر
 مرحوم کلام را جمع کړو اود هغے دا شعاع تا بیا ښه ادره که هه هم دک خاطر د
 کلام یوه نیمگریه شان مجموع د دے نه اگاهو په افغانستان کښه چاپ شویده
 ولے بیا هم ضروری وه چه دلته پاکستان کښه د دهغه قبول کلام راغونډی
 اومرتب کړے شی او په مناسب جوړه د دے چاپ کړے شی کیږے شی
 چه دک خاطر د اکیله من روح دکخیر د ښه نه پخلا شی که هه هم هغه
 دواڼی چه.

ته که ضد لری هوزه پښتو لرم
 اوس د رسره هکله زه پخلا شمه!

اوس

په آخر كنه زه ك فضل ربى قيس او دمقدر شاه مقدر اور
تاتره پښتو ادبى جرگه خيبر ايجنسې مننه كوم چه هغوى ما مننه
داموقع را كره چه زه دهم د پښتنو مير مينو د خواه خاطر مرحوم
ته څه پيروزونه وړاندره كرم -

مننه

سليم شاهين

اتلس

د خاطر په حقله

که چه ادب ژوند تر جان بللے شی نو د ژوند د روایا تو په رنگین تخلیق کتے
 د ادیب او شاعر زیاته برخه کنړل هم ضروری شی، وائی چه ادب د عام اولس د عامی
 ژوند د عکاس دی او دا عکاسی نقاشی هم د دے عام اولس د سترگه درو یا په دوی
 کتے د حساسه کسانو هغه بنکلی اثار وی کوم چه دوی هم د هغه چا پیر چل نه ستعار
 کوی وی. په کوم کتے چه دوی ژوند تیره وی په عامه توگه شعریو داسه فن کنړے
 شی چه په لېزو چکو کتے په بنکلی رنگ خونډ پیرغه بیان کړی شی او اوریدونکے
 او وائی چه دا خور ساد زړه خبره ده هره خو که د هغه نه آکا هو هغه هغه د پوښی
 نرداسه د زړه خبره یا د چا پیر چل منظر کتے شاعر کسې کولے شی چه د هغه په ماحول
 ژور، نظروس او حاس مزاج وی. د دے اوگد تمهید نه پس زه اصل هدف ته راگرم
 د چا کلام چه ستاسو په وړاند په کتابی شکل موجود دے. سرگنده ده چه بنا لست
 دکابو سوتاژ نه وی او عطر هم هغه چه پخپله خوشبوئی ورکوی نه چه د عطر نردن
 لے اوستائی هم دا خبره د خاطر اروا نیاد د کلام چه حقله کیدے شی زموږ په دعوی یا
 تعریفونو شیخ اثر زیاتو لے کولے نشی خو نیک مرضی داده چه د نورو برخلاف د خاطر کلام
 په کتابی شکل کتے راتلونک وړاند به اولس خو قو هله اوریدلے دے. د نورو کسانو کلام
 په کتابی شکل کتے راتلونک پس د خلق په وړاند به شی چه اکثر هغه اثرات تاثیر پرے
 نه دی دکوم چه توقع کید نشی. بهر حال دا ډیره دغو شمایی خبره ده چه زموږ یوسترو
 مدعا تر سره شوه دکومے چه د پیر وخت نه هیله کولے شوه. خود دے سهره د مقدر شاه
 مقدر او فضل ربی قیس په سرده چه دے کون کاتله ملا او تر لږه او تر سره لے کړو. چه
 نن زموږ په محکمه دے.

(میر اکبر خیبر وال)

زه او خاطر د یوے یوے نژدگیو- وایم چه لږه څه پرویکم- د

خاطر افریدی سوز ما ناسته پاسنه د یر وخت نه وه هغه راته اکثر د ایل چه
 چه سر به شم خود فیل غریت له کبله به ریا بند څوک و نه زاری او نه به پس د
 مرگه ۛ څوک یا دکړی - خو شکر د ۛ چه هغه یاد شو او د هغه شعرونه د کاتره
 پښتو ادبی جرگه له اړخه په کتابی شکل کښه راته ځنځنه پراته دی - نه د د عمر ۛ ډیره
 ډیره مننه کوم چه دا کار ته توره کړو

(کوهاپ خان ذاکر افریدی)
 ۱۹۸۴ - ۲۰۰۳

د شاعر شخصیت په گونته کول څه اسان کار نه د ۛ هکله چه د
 شاعر خیالات او احساسات د یو بهید و نکی سیند په مثال وی چه په د ځینو کله
 موجوده ادکله هیبت ناکه خاموشی کله زړه دانبونکي موسیقي او کله پکښه دغم نه
 د کچې د مختلفو جذباتو مجموعه وی - نو په د ۛ وجه د اپیژنډل گران کار کي
 د خاطر افریدی په حقله که زه هر څه ولیکم نو کم به وی خو چه په کوسو
 الفاظو کښه خاطر شاعری کړه ده د ستاښه وړ ده که یو طوف ته ۛ په شاعری کښه
 ساده گۛ ده نوبل طرف ته ۛ د سا د گۛ سره شاعری مقصدی هم ده بلکه

په د دنیا کښه ه ۛ شپه تیروم

لکه میلمه یو څو غوړه تیروم

(فلک نیاز تیرا ه وال)

زه د شعر په لاره نو ۛ نو ۛ روان ووم په دغه ورځو کښه ۛ د مصرعې تان
 خاطر نو د ادب زد قه کسا نونله اورید و خو لیدل ۛ نه وو د ادب ۛ څېره د چه د رڼې
 د اده و د اوزه په هڅه کښه حاضر و ۛ د دغه واده په خوشحالی کښه د تنگ تکلور په غرض جسی
 باغ حرم راغوښتنه شو ۛ دوچه ده په په مخصوص انداز کښه د خاطر غزل ۛ ویل ۛ بنه ۛ یاد
 شۛ چه د غزل ته ویلو ۛ ستا منزل منزلون کښه یم : رسید او میدون کښه ۛ
 چه ماته ۛ ډیر خو بند را کړه و و او د اقلوسه ۛ پیل شوه چه دا شاعر به زه څنگه او وینم

شکل

په اټه او وے چه خاطر هغه دے ناست دے چه لړه نه دے اوليد و نه هکله
شکل غلې په کټ کټ ناست دو د هغه دے غزل او خاموشي زه نور هم متاثره
کوم او د غصے دے زما د شعر او شاعري سره نور هم ذوق را پيدا کړو په دغه
وخت دے د لړه نه اوليدو. خو بيا دے ورستو د لړه د ناست د ليدل کتل او شو
چه د لړه مينه ناک او بڼکله خو د لړه لولو. که زه دلته دا اعتراف او کرم چه
ما د خاطر د شاعري نه. د هغه د شعر د خوبت په وجه استفاده کړه د ده
نور بے حايه به نه وي. زه په اخر کي د تاتره پښتو ادبي جرگي د لړه د لړه
نور نوم چه دوسو د خاطر کتاب چاپ کړو او د غصے د دغه خوبت شعرونه
دواکيدونه محفوظ کړه

يار حسين ساکي افریدي

پلشت

لیوټو خبرے

دمصری خان خاطر افریدی په حقله خونا سو د پیر و شبا غلیو ادبی
ملکرو را ئے اولو سننه خوزه د دے دیوان د مرتب کو نکو بنا علی مقدر شاه
مقدار او فضل رپی تیس په باب له دومره عرض کوم چه دے لوظو کلمو
په پښتو ادب مینو که یو طرف ته د خپله خوږ دے سی د یو خوبات غزل گو شاعر
خواره واره شعر ونه را تپول کړل او کتابی شکل ئے ورکړو نو بل طرف نده
ئے د پښتو ادبی پلکے ته هم وده ورکړه چه پلکے ئے دیو دیوان اضا فله وکړه او
خاطر افریدی ئے دکول عمر د پاره ژوند دے کړو چه د صفت ورکار نامل د
ترخو چه داد نیا اباده وی نو خاطر به د دے دیوان په برکت یادوی .
تر کومه هده چه د خاطر د دیوان د مرتب کولو تعلق دے نو د ایو دومره گران کار د
چه د دے د مرتب کو نکلونه په راټولو لو پکته کلونه اخستے دی خودوی خپل همت نده دے
بالله که په د لاره کښه د رته هر ژورمه غنیا و او غار را غلے دے نو دوی هغه په پیر حوصلے
سر هوار کړی او خپله هغه ئے جاری ساتلے دی . او داد د ستاسو په پکته ئے د خا
دیوان کی بنور که د دے کلمو شاعرانو و دیوانو حوصله افزائی اوشی نو کی دیشی چه د د
پښتو په دے وکړ کښه لور هم پیر د صفت ورکار و نه تر سره کړی . زه دوی ته د
دے گران کار سرته د رسول د زړه د قله مبارکی ورکوم او د لومے الله تعالی ته د رسول
کوم چه خرا ئے پاک د دے دوی د پښتو ادب د پلکے زیا تولو په لړ کښه لور ته حوصله
او پیر عمر ورکړی آمین .

(شیر شاه ترخوی)
ترخه علاقه د واکیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نعت

کانړی بوټی دی دیار د محمد
مامنلی په دیدار د محمد

ګرېګونه به ټی لارے شی په بچنے
که چا و نیوله لار د محمد

د دنیا واره ګلونه به ټی هیرشی
که چا ولیدو گلزار د محمد

چه د د دنیا ژړا او خندا نه دے
زه دے شمع په مزار د محمد

د یادولو ټی وصال ګنزه خاطره
په قرار وی بے قرار د محمد

زړه کوی هر وخت در دونه آشنا
لگ خوږه واوره فریا دوتنه آشنا

ترخوبه تارم ستا په مینه پکنه زه
گوره د اوبکو له سیندونه آشنا

اوس د غمه خلا صید له نه شم
ماده په عشق کینے د پرخوندنه آشنا

نن په جبین بکنے د حالونه خوری
دی په پشمانو له گوردونه آشنا

که ستا په خیال بکنے دے اهل ته قریب
د خاطر شته دے ارمانونه آشنا

چه اشنا ئے ستمگرشی نوبه خه کا
چه زخمی شوک په خیکرشی نوبه خه کا

چه ټول عمر ئے تیر کړم په پانگ وی
خه چه زمکه ئے بسترشی نوبه خه کا

چه ټول عمر کینے ئے غم لید لے نه وی
چه دغم سره ئے سرشی نوبه خه کا

انتظار چه دوصال په کومه شپه کړو
د بیلټون چه پر سکرشی نوبه خه کا

که دیدن دیار موند په پیرهنرشی
چه غماز د چارهبشرشی نوبه خه کا

زه خاطر خو همیشه دغسه وایم
چه اشنا ئے مرورشی نوبه خه کا

چه عاشق د معشوقه په لور کاته کا
خود بيمه شی کم طاقته پړواته کا

چه پلو د مخه لرے کړی رسراشی
لکه سترگه د صبا چه را خابته کا

لږ مے عکس د زړه واخله که د شک وی
په داتور بانږه دغه رنگه دشته کا

په مین زړه ځنکد ن شی چه یار راشی
په هیبت زړه په گوکل کښه الواته کا

د خاطر په زړگی داغ د بیلتون گوره
چه دیار په لور کاږه وایه کاته کا

خبرن که درته ما وکتل تارا وکتل
خوگورم به ريبا که دسيار وکتل

هم دغسه گلونه ووچه مينه جوړيده
قه دشو پسرے دے که اشنا را وکتل

دنيار اته را کوري دکتونه او تم
چه تاته مے کتلي دي هرچاره وکتل

په مخا نيا ندے را غلے مخ دغله پتوؤ
کړو غم در اته جوړچه دپه شارا وکتل

دستی مے د خندل هم دا مے ووارمان
تاچه اے رقيبہ په خندار اوکتل

يو دم مے زړه نرے شولو همز و لومہ فاندے
خاطرچه غر يو نيولی په ژرا را وکتل

خوشحالی ستاشوه زه ئے نه اخلم
دستاغموته واره زه اخلم

تاه چه زړه وروکواه هم نه لرم
اوس به دستانه څنگه زړه اخلم

اول سپرنه دم ستاد مينه د اور
اوس پجان پوه شوم چپه لمبه اخلم

په وړاندې کم په ورستو کورم اشنا
زه قدمونه چپه واره اخلم

همره کور نه په خاطر دی د غم
په اسويلو کي چپه سياله اخلم

داخلم تا اوکۀ دنيا واخلم
په خنداڅه رنگه ژړا واخلم

لکه رپورته کړه د مخ نه زلفه
لکه سوراچه په رنډ اواخلم

ته چه په سترگو کيښه سکه شوکله
زه د د دے مينه بلا واخلم

نانه چه کورم په دوو زړونو کيښه شم
يو قدم مخکي بل په شا واخلم

موگ او بيلتون دواړو جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

دستاد حسن تماشته واخستم
 لکه لوکے په سر لېسے واخستم
 لاس خوئے رانه کړوچه مخ پتوی
 گوری یاران ۷ دغم شپه واخستم
 دادته سوال کړم چه سوال نشم کړې
 وای خله ته چه ستا سر واخستم
 سبا ۷ بیایه زولنو کینه گوره
 نن لے چه فکر د کوڅے واخستم
 سم د مخ په صبا پوه نه شومه
 که دے د زلفو تورے شپه واخستم
 کوډ ژوندون لاته یو پور ښکاره شو
 چه تصور دادیرے واخستم
 بس یاددم د نورے مه تنگو ۷
 چرته ۷ هیرنه شپه غصه واخستم
 خاطره ته او دادینا د پوه شله
 زه بس د عشق یو ۷ تصه واخستم

او وايه شم تانه قربان څه وکړم
 نور د دے د پاسه په ځان څه وکړم
 ته خو پوه زلفو کولسے جوړے کرے
 زه په داشليدل کړيو ان څه وکړم
 ته خو چا ته نه ور ځي خوزه را غلم
 نن يم ستا په در بڼے مهمان څه وکړم
 زه به نور څه نه کړم بس د سوال کوم
 نور خوز ما نشته دے توان څه وکړم
 ستا په طبع ځان له پاتے شوے يم
 تپول خوران له لار ل ياران څه وکړم
 پوه و چه په ځان کړم اوس دے نه پريږدے
 بيا به داسے نه کړم سلطان څه وکړم
 چا به د غم دک ژوند دن اخستے وو!
 بس خو چه پيدا شوم انسان څه وکړم
 اوس خوزه خاطر په څه پوهيږم نه
 تا چه کړم داسے هيوان څه وکړم

زه لکه رموم پشان دیدارته اوبه کیږم
پرین ده چه اوبه شم تارنارته اوبه کیږم

چرتنه شی خوبونه شپه پرستوری محفل جوړه کړی
هم د اے مشغلا شی ستا سیکارته اوبه کیږم

زه پرینه پوهیږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا دے هم وارننه شی ستا یو وارته اوبه کیږم

اوسه خاطره ولے خدای په زړه کړم دیره سین
بیا چه لپسه له مرکه ستا مزارته اوبه کیږم

اشناکه تاته په کتو پوه شوم
نولس په تپولو تما شو پوه شوم

بس خو معلومه شوه چه نه راد رو
سناد درغو په دعدو پوه شوم

یاد ساقی د مینو خوښ نشنه دے
یا زه ایله اس په نش پوه شوم

سوی به هم د خاطر زړه وی داسه
زه درنخ په سرولمبو پوه شوم

قسمته دا سے داوډه کرم چه بيدار نه شوم
بغير له تا استاد غمولونه و زکار نه شوم.

په دے دنيا کي بغیر ستاله ژونده څه ژوندون دے
لويين م غور زيريم خو يو ځل پکي څه مار نه شوم

ستا په الفت کي هغه خوب چه ښه ليدلے اشنا
د دقيبالو د جبرکو څه ويزار نه شوم

نه چه را کورے زه به هغه وخت په طمع و مه
يو ځل هم مور د ستاله څي په ښه گفتار نه شوم

هغه وعده چه تا په سترگو کي ده ماته کړي
دا زه خاطر د د وعدے په انتظار نه شوم

سپر لبه زه د پانچو کتنه نه يم
عارت په داسه تماشو کتنه نه يم

که راکو ښه موسم شراب راکوه
زه دے ساتی همسه او بوکتنه نه يم

اے خدا، ایا نېس ما خپل د ورځ وایده
د داسه ژوند په تیرید، وکتنه نه يم

د ستا بانړه دستار خسا په خاطر
بے دکا وینو په ازغو کتنه نه يم

ته ما خاطر ته همسه ست خور کره
چه خفه نه شه په دندلو کتنه نه يم

ته به كړم هسې شيكه زه به مريم
 چه ډېر داسې ولېږيدلې زه به مريم
 جنازه ډېر د كوره كورته د دومي
 ته به نه داسې راوتله زه به مريم
 خداي ډېر په مزاره چه را دروې
 لېر شه ماته خپه نيولې زه به مريم
 زه به مريشه قورارې مرگې وركولې شه
 سړه خاندان به ټول كله زه به مريم
 وچه هرڅه به په ماوي رازرغونې
 دې مزار به ډېر مخله زه به مريم
 اې شنه چه دې وطن له تهر دروې
 خړ خيبر خړ ليدلې زه به مريم
 خړ څارې به په ما باندې اېناروې
 هر سړې به درومي غلې زه به مريم
 د كاكي په خټه بند كې كتاب كړه
 ما خاطر په خداي سپارلې زه به مريم

یاره ستا مینه په اور سیز لے ییم
روغ به نه شه په زړه دا غلے ییم

خورم قسم چه تر هغه پورے ژوند ییم
پیر رزه په کشر دیدن ساتلے ییم

همیشه سر په زنگون په غم کینه ناستیم
یاره تامله خوشحال لیږد ا ییم

قوار خاطر وائی چه را کومه گناه ده
چه ددر دے بے گناه شر لے ییم

لکه کلے چہ په ازغو کڼے وینم
داسے زره ستاپه ینرو کڼے وینم

رخسار د وینم تورو زلفو کڼے ستا
لکه رنرا چہ په تیرو کڼے وینم

کلفامه څوکه لرے او سے له ما
زه د دنم په پلوشو کڼے وینم

دستالیدل تیر شوے خوب وواشنا
بیابه دا خوب په کوموشپو کڼے وینم

اے د سبایا سترکے را خیره په ورو
تله د آشنا د په ختو کڼے وینم

زما خاطر خاطر د اور کڼے اوسور
اوس ئے لوگي پاه اسویلو کڼے وینم

په ددنيا كنه هسه شپه تيروم
لكه مبله يوڅو غرې تيروم

په ماز هيرمه شه خو مخ بنگاره كره
په زره دستاد مخ بېه تيروم

خوشحالي ته كوه چه غم نلوي
زه ليوئيم چه تنگسه تيروم

دازه خاطر ستاد خاطر دپاره
په پل خاطر دغم پچه تيروم

سنا په الفت كنه به هوښيار نه شم
خوچه د عقل نه اوزگار نه شم
سورم د عشق په بيو ن توب نه شم
خوچه رسوا د پيه يار بار نه شم
يار به د فاد مانه هله وائي
چه تر د سرا و مال زار نه شم
خوچه په تور خارو مور نه شم
مور به د همره په ديدار نه شم
كه د منصور غونډ په دار شم اشنا
د ستاله عشق به توبه كار نه شم

خاطره دا سے گزار عشق را كړو
چه بل كزار ته به بيدار نه شم

ستاد منزل په مزلونو کښه يم
درسيدو په اميدونو کښه يم

نه ۛ دنيا نه ۛ عقبا لگيري
دغه سوداودا فکرونو کښه يم

دستارضا ربه ۛ هيرنه شي اشنا
که د بهار په سروکلو نو کښه يم

زما په زړه کښه خو هم ته ۛ اشنا
دازه خاطر که د چارونو کښه يم

گوره چه رنگ ۛ سو ۛ سکور نه یم
طاقت ۛ نشته ستاله زور نه یم

راهه دستر گونډه ۛ مه بیرینه
سر ۛ په ژرادی خه میخور نه یم

د ۛ اسویلو ته ۛ نه نه کور خه
سو ۛ په اوریم سو ۛ نور نه یم

ستم کوه ته منعده کړ ۛ چا ۛ ټی؟
زه لا خاطر مر ۛ دگور نه یم

باغ د مينه دے د خيال پکنه غنجه کرم
ستاد مخ په تصور کتنه تماشه کرم

بل به نه دی ياره ستاغونډ کتنه حسن
خله اور د خپله لاسه ور پسے کرم

ستاد مخ کتاب د زړه په سترگو کورم
په خان تيرے بنه او بدے راخوړے کرم

زه خاطر خو ياره ستاد مخ کتاب ته
به تانه په خيبر کتنه ورته شپه کرم

بنکلی مخ ته ډدموم پشان اوبه يم
لکه کانړه هسه کلک ورته په زړه يم

چه په کومه لاره لارشی زه ټه مل يم
لکه گردغه هسه خور په هر یو پله يم

زه په کومو سترگو خان نه بیمار وایم
چه دستانوم اخیسته شمه نو بینه يم

ستالیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
په دے خوب پسے لاهتے اوده يم

لکه د خانداسره په زړه کینه فکر وکړه
زه خاطر ډچر... یو ځله په زړه يم

نورپه زړه ډه نه ځایږي چه څه وایم
راته بیا سروریدی چه څه وایم

که څه نه وایمه هم راپور ډه لږی
په ډهم راتنه قهر بږی ډه څه وایم

دهرچا په لوری ځمه دا سے وخت د ډه
بیا ډه وخت کله تیریدی چه څه وایم

که خبره نه وی مانه خیرد ډه خیرد ډه
بیا ځل ځن ته خبر بږی چه څه وایم

ډیره بنه په تا پوهیږمه خاطره
هو بس سترگه ډه شرمیږی چه څه وایم

ژوندی کله نه مایه دی بے دخا ورو
نه مایه دی نه ساره دی بے دخا ورو

چاچه خاور ے خان گنډے په ژوندون دے
هغه پرتنه کښه اوده دی بے دخا ورو

د انسان سره چه غم مل شو نوکلک شو
دیوال کرے بے ادبه ری بے دخا ورو

د خاطر رنگین غزل ته حیرا نیوم
په دے خیر خیر کښه شه دی بے دخا ورو

بیا د سہی نہ کرم په هغوسترگو
بیا د سہی نہ کرم په هغوسترگو

خیر دیکه زما سترگه د بید څه شوی
نه خوراته گوره په دابوسترگو

زه دیکرم اشنا د شوکیروسره
دری څه خوبونه ستا او دوسترگو

تاته که زړه دی ماته نه څه دی
ته خوراته گوره په زړه سترگو

زه یم چه د زړه په سترگو تاوینم
چارنپا لیدل په پندرسترگو

خومره ترینه د بید څه دی حیران یمه
سترگه د خاطر ستا د سروسترگو

خلكه نه نن په سوزيد د تير كړو
 چه ډې پروڼ په موسيد و تير كړو
 زما خو ستا منزل مقصد د ښه اشنا
 زړه ډې له تېو لومړولو تير كړو
 د لسوې مډگ تير تپوس همدمه
 زړه گي ډې غسړ په لاسه تير كړو
 زما د اثير ژوندون زما خونته وو
 ټول ډې دستا په تلورانو تير كړو
 ډار بيا د چا د تورو زلفونه كړم
 يو ځله مړيك راباندو د تير كړو
 لكه د شمع بيكا ستا په طمع
 ټول انتظار ډې په سلگو تير كړو
 زه چه سپړي تاه درخبر نه يم
 ما دديدن په رنگينه تير كړو
 ژوند د عشق لورې ژرې ځه دي
 سر ډې له دابره كسرتير كړو
 اشناد ستا د پښكار مخ په خاطر
 ما چا خاطر په سرو بس تير كړو

جیگرے شوکباب پہ لیمو اور ونگیدو
پہ ماږیک تنهاکه په هر لور ونگیدو

چه لرے درنزر د شوم دوصال په تمنا
د ستاد گنګر دکانو په ماشور ونگیدو

جیگرے نش کوکل دے راشه وکړه تماشه
د سوؤ فریاد نو تهنگ شنه ونگیدو

زرګیسه آسید لنډا کړه پس له دنور د رساله
بیاتون د جوبانی موک شی اس مے زردنایه

سپین مخ درابنکاره کړه د نقابه لکه نمر
اوریل د پرد ابرد غوښت کخورد ونگیدو

خه خاطر هڅائے خاږ دید، د کړی دیار
چه بیا د غمازانو داسه زرد ونگیدو

اشنا دے د لوګی دی خاطر د سویاو
رتیب دے ما جیگر شرحه تنور ونگیدو

ینه شولہ پیره چه انکاره وکړو
زما د واپره عمر کاره وکړو

خلق د نه مخینه ولی کوری وده
تاچه مخ پتیا کړو نوکه داره وکړو

د زپه زخموته ېه بیا هله شپاره
که د د ېه خپله غنډ ایشماره وکړو

زه لاڅه نه وایم چه داغ ېه پلنډ
ته لاڅه نه ېه د بزاره وکړو

خاطره زه نه تاته چا وره ېه
وار به ېه راشن خوکه وار به وکړو

✓ خوربه زه ژر بيب مه په سرو سترگو
تير ونه ستا په ليو نو سترگو

مه توره ده تورے بلا سترکے دے
پام چه درته نه شی د سپيرو سترگو

عمر له ئے کاروی د ژها سره
اوچے کورے چاته په معموس سترگو

بس که د خاطر سره پخلا شے ته
خلق دیر عزت کړی د زرو سترگو.

توربه څه يو سے زما په تور و سترگو
زړه د ورے لا پخوا په تور و سترگو

که پروا کړمه فوزه به د پروا کړم
تور د څه کوی پروا په تور و سترگو

دیرے سترگے د سترگو په هر لورشی
کرم د داسے وار خطا په تور و سترگو

کړی ے سترگے ستا د سترگو قدر د و مزه
ور به ئے نه کړم د دنیا په تور و سترگو

زه خاطر د دکچلو سلائی و ے
بنکولے د آشنا په تور و سترگو

بادشومه د عشق د گړنگو نوپه سرو نو
 پریو تم دلرے وطنو نو پیه سرو نو
 دریغه چه دستار انگو خوله هم زه وے
 پر خے ته چا کورم د گلو نو پیه سرو نو
 سترکے به زما شی افر غرقے په ژر ا کینه
 گور خئی چه کشتی د گرد ابو نو پیه سرو نو
 مات په ما نظر کا چه سپین سترگی حق حیران شی
 دودے کره د خپلو محلو نو پیه سرو نو
 هسه هم ایرے یبه دیاد سره الو حتم
 سکورے خله نیسه د زخمونو پیه سرو نو
 حان به خاورے نه کرم غم دیاره که شو پیر شه
 خاورے د پرتے وی د تیغونو نو پیه سرو نو

بنکلی به سرتیت کړی یاره ستا په تصور کینه
 دیر خاطره ستا د غزلونو نو پیه سرو نو

یو عشق وو نوے نوے په خوږ ونه مریډو
څه نوے تماشه وه په کتو ونه مریډو

زه زیږوم دا اوله اودا سر وه د حیا ته
سور اور وو مگید له په لمبو ونه مریډو

چه لا رود د بیا نه په کتو کڼه سره وک شو
چه بیا راغلو دنیا ته په لید ونه مریډو

خاطر په زړه بیماریم لږ پوښتنه له راشه
چه مخکښه به دیو بل په راتلونو ونه مریډو

خو به سره پتې دواړه په زړه ذره ذره يو
که داړخوښه نه ده چه هرچاته رېنکاره يو

يو دغه بيلتون دے چه عزت مو پکښه پير دے
تو به پکښه وايو چه مدام د در سره يو

ته زما په سو دے شمع زه ستا په انتظار کې
هرکله چه وي نومړه بله دواړه په يوشپه يو

زه به کله واوړم که دنيا په بله واوړي
گرځي د نور خلق مونږ پخپله تماشه يو

راشه مروړه چه دے شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چه دا په څه سره خفه يو

شوق ۛ ستاد ډېر و پيغور و نوسره لارو
 زور ۛ شواد به دستم لو سره لارو
 خوښ ۛ انكي شول د بېر و ازغي ۛ هير شول
 زړه رانه بلبل شو د گلو نوسره لارو
 ډير ۛ كړ ۛ تينگ ۛ خواخوږ ۛ اړ شيك ۛ لار ۛ
 تا و د محبت دار مانو نوسره لارو
 سترگ ۛ ښو ۛ ستاد مينه په كاروان كښه
 لارو نظر ۛ دگر و نوسره لارو
 زه ترينه لوك ۛ شم چه به شه سو تر راشي
 زړه رانه ديار د ديدلو نوسره لارو
 چوته دا ۛ يار شته نكه زه په انتظار كښه يم
 ستور ۛ د صبا هم د فكو و نوسره لارو
 چرت به زما ليو ۛ زړه ۛ پر مشغول يږي
 ستاد تور و زلفوز نځير و نوسره لارو
 خو به د ۛ مهار د عشق ښو ۛ وي خاطر ۛ
 ژوند در ځن ۛ هسه دوختو نوسره لارو

ماد د وصال په شپه کتنه ټوله شپه سحر لیدلو
 حاله د کڅان لکه بجنون هسه او تر لیدلو
 دريغه چه شپه وده د وصال غوټه قسمته پورده
 زه په دیدن نه مریدم چه ده د لبر لیدلو
 بیا د سحر غمونه وهله لیونته کرمه زه
 د ما بنام سر کړنمره او چت د غره په سر لیدلو
 زه ته لاهج په سر و لبا نو باندي نه بینه پوښته
 لاپه آسمان په چه د تر په خائے قمر لیدلو
 په تصور کتنه د کڅان سره کول فکر و نه
 چه هغه شپه چه به غماز جوړه محشر لیدلو
 چه ده رایا د کړل هغه تیر د جدائے وختونه
 د غم په دک په تر هغه پورته اختر لیدلو

خطره بس کړه د وصال طمع پیداشوه دیار
 وائی ریبار چه ده جانان د مرور لیدلو

دستا دځلے چه فيصله ماته شوه
نوره ذرپه ۛ حوصله ماته شوه

شونډې ۛ ټهسے رپيد لے نه وے
په زړه ډبله ټه راتله ماته شوه

نورے ساقی ټه جرم نه دے کرے
تسه دلاسه ۛ پيالہ ماته شوه

که په عوض کڼے ټه هرځه غواړته
دا ۛ په برخه رسیده ماته شوه

لاسم بوا که چه جامو تونه ټی
ماښام خونه دچه روژه ماته شوه

خاطره پریزده د درغو تو بے
نوره زما وستا ناغه ماته شوه

خوارزه تراحتہ شو د خوروهه نامہ پاتے ده
دبدو ټپے دی او د بنو هه نامہ پاتے ده

ته رانه هيرتے خدايه هرځه په دولت کومه
د دعاکانو د بنیرو هه نامہ پاتے ده

په ستړگو ژارو او په زړو کتے سره خاند واشنا
مه کپه کیله د ژر بید وهه نامہ پاتے ده

په پیره مینه کتے چه زه اوته پر نه پوهیدو
دهغورځو او د شپو هه نامہ پاتے ده

چه په پلو کتے په زړونو بانده اورنگو
دستادهغواننگو هه نامہ پاتے ده

سبابه وائے چه د خدا په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کتے د ژوندو هه نامہ پاتے ده

ما په شوگیر تا په خوبو تیره کړه
شپه ۷ سپوږمۍ ته په کیلو تیره کړه

بیکاه را نقلی شرح رویه اشنا
ما توله شپه په وریدو تیره کړه

مینه دستاز ما نور زړه سوزوی
هسه لمبه ډپه ایرو تیره کړه

دا ما خاطر متاد خاطر ه آشنا!
دهجر شپه ۷ په سلکو تیره کړه

زئبده پخیر راغله ماشنا خبره كره
پریږه ده نورے لورے بس هم را خبره كره

خوبه پكه ستركه زه د اوبكو كړخوم
كفامه راشه راشه دغه بیا خبره كره

نورے داغمنزے د جفا خبره پریږه ده
كله كله بارے د وفا خبره كره

سودے كله كیزی د ساقی په پیمانو
د ټوړے میخانه او د مینا خبره كره

نمے شو دسترگو سپین د اوبكو په سیلا كینه
بس زرشه راته واږه دختدا خبره كره

پخودنه ایم تپوس راځنې مه كوه د دهر
اشنا مایونی ته د صحران خبره كره

خاطره چه ونه كړه د بل چا د غم سودا
دیار د تورو زلفود سودا خبره كره

ماپه مثال لکه پټنگ وگنره
ته دے دشمع غونډنگ وگنره

که دے کو ترشولو نصیب د دیدن
بیا دے شهید د عشق په تنگ وگنره

زمکه بستروی لیونو ته مدام
زرکیه ته دے هم پالنگ وگنره

لکه چه خومره ستا غونډه وی پیر
پرانته دے تپول په زرکی زنگ وگنره

خاطر کپکول دگدا واخستلو
اشنا دیدن په حان قلنگ، وگنره

ته چه رقيب ته اشارے كړې داد مل نمځبنده ده
ته چه داغلی غلی كورې داد غل نمځبنده ده

كله يقين كړه په داچه مرور كے له ما
ماته معلومه ستا په سترگو كېنه د چل نمځبنده ده

ته چه قپوس رانه مدام كورې چه څه لټوے
زه چه دا لاس په سينه بدم د اے اول نمځبنده ده

خاطره تاچه بيكاه خوب كېنه د هجران ليدے
يقينے رانه اخري ستا د اهل نمځبنده ده

نور زهر په خوږو بڼو د افسون مه راكوه
د ايس دے اشنا نور د ازړه چوندون مه راكوه

ته تل كړه ستمونه خو پخپله اے اشنا
سزاد رقيبانو په لېسون مه راكوه

چه خو و كړې و عدې نوه مره لاشه بېرغې
دار وى درپاتې خو زېوت مه راكوه

كه زه چرې په خود وې نو په تاشيد كيدم
په سترگو مالې دار بيا د جنون مه راكوه

هر خو كه زه خاطره داشنا اجل ته شوم
د گور مباركي خو په ژوندون مه راكوه

لږ د نقاب لورے کیدل زده کړه
زما په لورې سم کتل زده کړه

په چار خندا به رقیبان پوهېښی
پت په یسو بڼے موسیدل زده کړه

اے زړه چه سم دا وارے دنه پوځی
لکه تنرا که تر کیدل زده کړه

ته ما خا طرت ته نصیحت منه کوه
ناصحه ماته پوهیدل زده کړه

بيکاستاپه انتظاره هسه ستره تپوله شپه کړه
خندل راپورته ستور وچه سپوگه راته کيله کړه

ورته سرپه زنگانه دم دوصال تکی ته غل.
مايه کله کله بڼه کړه چه بيلتون راته قصه کړه

شوپه منايه نظر ستره چه هر ستوري به جلبه کړو
چه دستاپه لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ورسره به ئه زېره وچوي که شپه وچوي دخاطرونه
په ژړا ژړا اوده شو او وعده ئه ستاپوره کړه

خبر نه دم دے ثواب اور دے عذاب ته
خونصو پروم سناپه وړيځو کيڼه ههراب ته
ماو دے تل به خوشحالی وی سناپه غنتو کيڼه
اوس دے نه پريڼ دی غمونه اشنا خواب ته
ستاد سرو شونډي وارمان خو هله راشی
کله کله چه نظر واکرم کلا ب ته
یوزره دے لږ دے نه کړ لو د مخ نه
فکر یو پم. داشناد مخ کتاب ته
نور یادونه دے په یاد کيڼه رانه هيرشول
یودره نه راځی چه کيڼه حساب ته

واځی زړه کچه هم زما داسه تک توروی
چه خاطر اوکرم نظر سوی کیا ب ته

زه بيمه حيران د نيا سترگو ته
 نوره کته نه شي دچا سترگو ته
 ستا د بڼکايو سترگو بلا واخلمه
 مخ د کړمه سترگو بلا سترگو ته
 ستا چه خندا نو سترگو ته گورمه
 د مے شي له واره ژړا سترگو ته
 راشه اهو چشمه ليو نئ شوسه
 سترگي مے صحرا دى دستا سترگو ته
 دا خوږ پخپله اشنا کړى د مے
 خله مے زورل کړ مے اشنا سترگو ته
 ستا خندا بريننا وه د ملک غومڼي
 بيا رانغله هغه د نړا سترگو ته
 تاجو پرا د مے د راتلو کړى دى
 بڼکاري مے د ننگينه نضا سترگو ته
 نن خو مے خاطره ستا خاطر وکړو
 بيا به نه راگور مے سبا سترگو ته

یادشرا بونه نشے او باسه
یاخو تو بے زما دُجَلے او باسه

یا مے دذرهٔ رازو نه مه لتوه
یا دِ صحرائه قافلے او باسه

خه لنه ه تنگه دنیا کُ شوه ریه
زر مے دژوند دا ورغے شے او باسه

دا شنا یاده نور مے مه تنگوه
د دغه سورا ئے نه قافلے او باسه

اورد ها طرد زرهٔ په خونه شو بل
سترکے دسترگو نه ئے مری مے او باسه

د سحر باره دارمان یوسه
یوسه په لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دارمان و لرم
که تے خو ماسره د هان یوسه

چه د دحسن چمن تیزه نه شی
راشه داو بنکو مے یاران یوسه

ته چه مکیله شو مے زما زره ته بنکیله
دا د غم لوف د ک جهان یوسه

خوبه زر راشه داشناسره
دومره خوراشه دا چشمان یوسه

لگ د خاطر کره شمع رویه خاطر
بهار د راوله خزان یوسه

ستاد سپینه مخه زار زما زړه هکښه شنه
همه دستانه سپلنه او بیا لورکې شنه

ستا په ژبه باته ډېره ژبه خوند کا
اېه اشنا یا پریدې یا پښورې شنه

زه او ته د چا ژر او خندا څه کړو
زما او بڼکې د باران ته پسرلې شنه

اوس د کمل ځنې ته لرې شنه رقیبه
یا په خپله باندي کمل شنه یا ازغې شنه

زه خاطر د نور خاطر کو لې نه شم
اېه رقیبه که پوهیږې لې نه شم

لکه کلې د مسيد و ډکه شه
 بانډه راښخ کړه د ازغو ډکه شه
 چه ستا خوروز لفو تنه ښخه لښوه
 زما مکل د زولنو ډکه شه
 که ئه هر څو درسره ضد تيو لے
 خوز ما مينے د پښتو ډکه شه
 چه مے ژوندون له رنگينونه ډک شي
 بيا په غصه کڼے دلشو ډکه شه
 بس پيما نځي د زړه نه وباسه نت !
 يرينه مه دا شارو ډکه شه
 چه تاي هم گريوان ته خيبر او لے
 هم ستا کوڅه ئے د توتيو ډکه شه
 بنه د زړه تش کړه چه بيا بيانه ولے
 فزاز ما د اسويلو ډکه شه
 بدخواه چه لاس په سينه کڼد دی ورته
 دخيبر څانگے د ازغو ډکه شه
 خاطره يار د په خيبر کڼے اوسى
 تيو له دره د سپينو ډکه شه

خومره چه ژریدنم په خوانځی پسی زیدینم
خدای زده نه پوهیږم چه ساره شوم که پوهیږم

زما اوستانه تږد غسه کله چرتنه شوی
دوسره بنه پوهیږم چه قدم اځم ودرینم

زه یه خو شماله ستا په غم کڼه خفاله شیره
خدای مے پخلا مده کړه چه له تانه مرویدم

ځکه ما خا طو درته دا وے چه ما هیر کړه
پریږده چه بے واره په هر ځای کڼه دریا دینم

شکر چہ زہ ہم ستار خیرے شومہ
اوس رچہ زہ بنکلیہ دکو تے شومہ

زہ بہ پدہ ټان ټه وکرم چہ راشے ننہ
واړه دپہ طمع بکے زرے شومہ

دوسره درنزرے یم که ټولرے یم
لرے به شم لور که درنزرے شومہ

ننہ خودے خاطر چہ سبانہ وټ
پوه دے زه دمکریه وعدے شومہ

بیابہ سره گورو اوس ځوانی ده درومه درومه
څوک کړی دوسره غم خودیوانی ده درومه درومه

اوس ته ایله راغله چه بس وخت دهنکن شو
بیاراته گرانیری اسانی ده درومه درومه

دے څچه بازارے دینا لست دے کرم شوے
هر شه په کتنه ختنه دے گرانی ده درومه درومه

زک اوته خاطره نورپه خله سره خواږه یو
مینه خوهم د اپنیانی ده درومه درومه

کله چه په فکر ښه دستاشمه
 لارشمه دهانه خوبیا راشمه
 نه که لرے ضدزه خو پښتو لرم
 اوس در سره څه رنگه پمغلاشمه
 خیا او تصور ته به سلام و کرم
 زه که د خپل زړه په نماشاشمه
 تاوے شی د زړه نه ستاد مخ لږی
 کښې چه ستاد زلفو په سوراشمه
 نورے د دینے لارے سمه کره
 خدائے خبر چه کوم پلو و خطاشمه
 عشقه د اے ځائے لره در او ستم
 اوس به نه دستا نه د دنیا شمه
 نن د دېون وه در اتلو وعده
 نن څنگه په طمع د سبا شمه
 ډیر ټی غریب نیولی راکتلی دی
 که به خاطر ته په خندا شمه

دلارے خاوره شوم دښو ځنې و تلې يمه
اشناد ستاپې د ستلو ځنې و تلې يمه

داشنا ځنې نورې سوه ژر و لې نه شه
زه خود اور او د اوبو ځنې و تلې يمه

په بڼه خيره به دزه بڼ ډير تيا زیدمه اشنا
زړه مې اوس پوه دې د خيرو ځنې و تلې يمه

تا خوبه نور راته ځنې و لې چه دا ځه وشو
که په ژرا د کو ځو ځنې و تلې يمه

دغه داغونې مې دی بس دومره خاطرې او شو
نور د کړو د کړو ځنې و تلې يمه

ترخوتنه زړه کيڼی کله کله
په خوبوسر کيڼی کله کله

دردمند و نظر هغوله پکار دے
چه دلاسه د بڼه کيڼی کله کله

چه اشنا د چانه ورک شی موډ نشی
پسے هان هسه ورکيڼی کله کله

بنکاری یار مرورته دے اے خاطره
په لیبو کڼه چه مسيڼی کله کله

نوبه څنگه تیریدنی په هوسنیار باند وختونه
 ناپوهو هسه تیرکړل په قرار باند وختونه
 هچرے هم سخیان خود سبا غمونه نه کا
 دشو ما لونه تیریدنی په خروار باند وختونه
 داتیر وختونه پرینده دانکار سره چه تیر شو
 ته راشه نور دسم کره په اقرار باند وختونه
 تله دے هسه گرم چه څوک په غم کینه درون بکاري
 په هر چا باند تیر شوی په چل وار باند وختونه
 گوره دهغو په زړو کتنه نوره سودا نه وی
 تیر چه شی د بیکلیو په بازار باند وختونه
 لکه باد هسه تیریدنی وقت په روغ او په بیمار
 ودریدنی نه ودریدنی په بیمار باند وختونه
 د مخ د تصور گرم ځکه مخ دے دا سے تور دے
 خبرونه ے کړل تیر ے په اښکار باند وختونه
 ما څنگه به لټون کړے د دنیا د غم ته خلاصیم
 خاطر ما بښکلی تیر کړل په چل پار باند وختونه

ستاد بڼکلی مخ شمع چپه مړه شوله
جوړه پښه محفل کښه توره شپه شوله

راشه لکه واوړه د الفت قصه !
بس د توره زړه کښه د زړه شوله

د پیر و عدې بڼه وی البڼه کښه وی
اوس د هر یو کال راتله وعده شوله

تاچپه د خاطر خاطر ونه کړیو
بڼه شوه د پیره بڼه شوه اشنا بڼه شوله

د هجران په شپه د یوه په لاس کښه راغله
خدا ته خبر چه پرته تله په لاس کښه راغله

رقیبان خود اوس تمول راله راتیر شمی
چه یار راغی نو د سله په لاس کښه راغله

چه ۷ صبر امید دواړه پسے خور کړل
چه د هان نه خبرید ه په لاس کښه راغله

چه دسترگود سرو شونډ و اود زلفو
تصوړ ته یو شیره په لاس کښه راغله

چه په تلو کښه شو که مسکته نوییابه راشی
۱۷ خاطره بس راهه په لاس کښه راغله

ته خو وايه زه به خه کرم زړگيه ليونيه
خه به کرم او قل به نه کرم زړگيه ليونيه

تاخو وے آبادی پرینده ماخو پر مخو دلا ته کی
په صحره چه گر خیده کرم زړگيه ليونيه

چه اشنا کړی سترکے پورته بانړه شاپه لوراد روی
زه ئے کوم طرف کا بړه کرم زړگيه ليونيه

زه خاطر ورته حیران یم چه په خه باندرای مخ شو
چه په خه د اوس اوده کوم زړگيه ليونيه

لوے دریاب د مینے نه شی په واره زره
شومه یاره بیادستاغونډ په نه زره

چه په خله کوی یوه او په زره بله
دهغه سره به مینه کرے په خه زره

سوی رنگ ته ے لب وگوره دلبره
ماینولے ستادحسن په لمبه زره

میکاستا په انتظار کتے شمع رویه
د هرستوری سره پورته ے خاته زره

بیائے خوب واره تپو پونه او هیبتاشی
د هجران چغه چه وشي په اوده زره

یوغم نه دے چه کتے وکرے ے خاطره
دیوغمونه ری کوه کتے په ساړه زره

سناچه خورے زلفے کو نسه راتاؤشی
زما دزړه ځنن رسه راتاؤشی

په خړه پره لوی پته کڼه تاؤ شه
لکه ویرانه بر بوکے راتاؤشی

نه به ے بیا کرے لیونے دغرونو
نه به دستاسنرکے هو سے راتاؤشی

په زړیو ډی خویبه وانه درم له تا
نه به خاطر ستاد ځوانن راتاؤشی

زما زړه او دستا سترگه سره پيږي
نور به بد کاچه په دمنځ کڼه ځایږي

خیر که نه را کو څه خیر څه خیر څه کړه
مېن زړه څه ستاد مین نه صبر ږي

که دغم په انباروی پروا نشته
دکلو نولاند ښانکه نه مات ږي

چه څه ورته اشنا وائی خفه شو څه
زړه څه بنه شی په گوگل کڼه ځایږي

زه خاطر داسه هیبت ستا په راتلو کړم
لکه پانږه چه په ونه کڼه رپیږم

نوره ايله څه دليونو نه پاته کيږي
 گوره ټي يوگور دچه ټي د خپونو پاته کيږي
 زړه ټي چه اشنادستا د تلونو نه پاته کيږي
 خود به راته غم د خوشحالونو نه پاته کيږي
 پتڅي ټي د زړه د لمن او ريزيد ټي لاري
 غم ډي پکښي ډي ريشو د نيو نه پاته کيږي
 نه بليدو هسه اور د مخ ډي د امي زړه ټي وو
 گوره چه به سکور د سرو لمبونو نه پاته کيږي
 تاچه په کښو وږو د عشق بو تلم زړه کيږي
 څنگه سه لاره ډي رښو نه پاته کيږي
 وي به ټي گواه سبادا سپين سپين ديوالونو
 هم دغه لويکښي چه ډي يو ټو نه پاته کيږي
 ياد ټي د دنيا له ياده مخکښي مخکښي درومي
 څنگه به دستا د ياديد و نه پاته کيږي
 ياده دبيلتونو چه په لوري بيارا نه شه
 سترگي ټي د يار د تماشو نه پاته کيږي
 زړه له نارودي او کچل ټي د بصر د ټي
 خاوره دچه د کومه په لار خپونو نه پاي کيږي
 بيارا غلله شپه او هلند ستوري يار رانغښت
 بياره ټي خاطر نن د خو بونو نه پاته کيږي

چه پښیمان نشته په بیا کتنه څه دی
پرینده راوگوره په دا کتنه څه دی

زما په اوبکو کتنه خندا ده داستا
یاره داستا په دے خندا کتنه څه دی

شیع دنن شپه نه سبا جوړوه
سبا به مړه دے په سبا کتنه څه دی

زړه دے دے ستره په تپو پونو کړیو
کله داستا په دے کتنه اکتنه څه دی

خاطره نه چه ماته نه نشته کتنه
لکه دے پوه کړه چه په ما کتنه څه دی

چه ئے روگد ے ديمو پيه پيمانو شى
سود ئے كله بيا د ب پيه بهانو شى

ثوچه خدا ئے را كړ ے نه دى نوبه را يم
د خيبر فصلونو تل پيه بارانو شى

كه دستا پيه نوم بدن ام يم پروا نشته
ليونى غبن ونه تل پيه ليونو شى

چه دزيره كور ته د ے راشى پروا كړه
ا ے خاطر ه خاطر تل دميسنو شى

د دخت د گزارونو د داغونو نه جوړیږی
 زما سره سپر لیه ستا گلونه نه جوړیږی

یو کله تُو وړان کړې ستا تصویر الله اشنا
 هم هغه زما هغه فکر نه نه جوړیږی

راضی شه دیار غمه د دنیا د غم سره
 یو کور د دے وزرۀ پکته برجونه نه جوړیږی

اے زرۀ ته راتنه وائے چه یار راشی خه به کړو
 دخوبه کنه د پاتنه تعبیر ونه نه جوړیږی

زه خولے اشنا د پخواه نه لیونے وم
 د عمر لیونوتنه زنجیر ونه نه جوړیږی

زه ناته په قدم کڼے اوته ماته وے ولاړه
 زما دستا په منځ کڼے پیغور ونه نه جوړیږی

خاطره یو درخ نه ده نن زره جوړاوسباوران
 چه پیر کوی غمو ته هغه زرو نه نه جوړیږی

کله دستاڅند بیدو شپه دی
زماډ او بڼکو د شیبو شپه دی

په لالمنه تنگ وخت کچنه ډه حال وپوښته
ډاډه د ژوند د تیریدو شپه دی

په تااختر اوس د ځوانۍ راغله
ډاډه شپه د پسرلو شپه دی

د بخت سپوگلی ته به راخیژم کله
اوس ډه د ژوند د محفلو شپه دی

ډاډه خاطر د ډنه تپوس کومه
د بیلتان ډه ډور ډه څو شپه دی

ځاډه روینو غر غر ډه وکرې
ډاډه د ژوند د تیریدو شپه دی

درے دنیا نه چه گلان ورک شی
غز د ببل به په بوستان ورک شی

دانته چه زارے ستا ژرا هېچ نه ده
لکه درياب کتنه چه ياران ورک شی

هسره ۛ سوډپه لیون توب نه کیږی
چه منکلی کتنه ۛ کریوات ورک شی

خوبه لنتومه ستاورک شوی پلونه
چه رها کړ پکتنه چشمان ورک شی

دا سے یلہ شپہ بہ پہ نصیب سرہ راځی
پہ عمر کئے راځی خود رقیب سرہ راځی

خوشحالہ وی پہ غم کئے بیداره شام دم
رادرومی خوشحالے د جیب سرہ راځی

خوچه پہ تندی تے دازل یلکی منہ وی
دوسره زخمتو ته د غریب سرہ راځی

خند بین ی او کپی بی سره گلونه دسبا
نغمه چه د بهار د عند لیب سره راځی

نور خلق که رغیزی په دارو د طبیبانو
خاطر له مرضو نه د طبیب سره راځی

دستاپه غم كېنه خوشماله پټه دى
 په دزدان كېنه آزادي پټه دى
 زړه كه تله هې زه ليو نئ خونده يم
 د مخ سره زلفه رسى پټه دى
 په خورو زلفو كېنه راكورى په چل
 په دے خنكل كېنه دھوسى پټه دى
 په كومو سترگو به بيا بيا درخمه
 په اشارو كېنه د تنگى پټه دى
 خاندى چه جورى شول د زړه زخونه
 ايله په دینو نئ خو لگى پټه دى
 خه شو په خله كه درخت راكړو
 ستاپه نظر كېنه تسلى پټه دى
 په سروسروكورم تورو سترگو ته دے
 چه پلېنه شه بلا مستى پټه دى
 ستاله سينكار نه دے خوانى شه لوكے
 دېرے په خارو كېنه خوانى پټه دى
 دستاپه خيال زما خاطر شو ايرے
 خود اُميد بكنے سپرغى پټه دى

زما چپه دامد مام دغه دلبر ته سترکے دی
 نورے نه وینځه سترکے که هر چرته سترکے دی
 له هره دره او تله سترکے ے اشنا
 که وکے دی که تگے خورے درته سترکے دی
 ته تل راتنه مسکیره په د عمر مه شه جوړ
 زما خو هم کلفامه دے پرهرته سترکے دی
 دینے سندر ه سترکے غوتے ے کرے تا
 وتله ے له تا که بهرته سترکے دی
 په اوسنکو ے کره ستره وپه ونه ے د عشق
 که کلے د مخ رژی خوشمر نه سترکے دی
 دا اوچه خیزی بینه وه په وخت سترکے رسیا
 زما فهم ختله دے سحرته سترکے دی

 خاطر ه که خو غواړی زیره له تا دیار دیدن
 زه نه شم ورکته زما نسرته سترکے دی

چه کته درته د پیره هجره نه شم
د ستا سترکے ے کوڼے د زره نه وځی

خدا ے د هغه وخت رانه ولی صمه
چه ے ستا د دیدن شپے د زره نه وځی

که د سترکونه ے وځی د ستا سترکے
او ے ویل که ے جرکے د زره نه وځی

موده پس سره یوځاے شو په محفل کته
ستا بانره ے نن بنیزے د زره نه وځی

جمع زره لره اشنا چه زه د ستا یم
چرته ے زلفے خورے د زره نه وځی

دخ لره کره پلو زه د لوکے یم
چه ستا د مخ لیمے د زره نه وځی

ترهغه به د رقیبه زره ککے وچوی
چه خاطر د معشوتے د زره نه وځی

د پړاندې به بود او مې چپه کاته به شی
اوس چپه په ژوند پوه شوم وایم تغه به شی

وایم ستا بنر و ته د زخمي زړه منه
بس د مې که وی دا مې لوساره به شی

نه ومه د دا مې حیدایې خبر ا
ما د مې په ساعت کینه تله راتله به شی

و مې کړو تپوس چپه را حه خه غواړم
ما د مې چپه که راشه نو غواړه به شی

ستا احسن شمع او دا شوق زما
نه مې پر یې دی دواړه سره مړه به شی

هر وخت چپه ژرا کړی خندا نشته د مې
زړه خود خاطر او به ادبه به شی

عکس دستا زما له سترگو د ځمبار نه وځي
د زړه له کوره ې بيلتون په يو کوزار نه وځي

دستا کوڅې له زه دروغ ځان په خيال نه درځمه
چه تاؤ راتاؤ نشي د ستني سوم نه تار نه وځي

ا ې شمع روپه راشه نور دغه ضد و نه پريږده
چه په مين د ې هره شنيه د انتظار نه وځي

دستا د عشق په سمندر کني ې ژوند و نه جوړ کي
چه پښتيا خو سمندر وي د انکار نه وځي

شيبه د او بنکو د خاطر پس ايله زياته شوه
بنکاري دستا د ځوانی او بزد شو بهار نه وځي

په ارمان د نارائے شى چه اوښيارشى
خوشحالى او خوب ئے ودك شى غم ئے كار شى

تخت و تاج او بادشاهى ئے پكار نه وى
په ارمان دروغ صورت وى چه بيمار شى

په توبه باندے ږير بد ښكارى چه زور وى
ښكارى ښه چه په خوان ئے كڼے توبه كار شى

ليونى په كانړولښى ورتنه خاندى
داوښيار وځنكدن په يوگنار شى

خپله غمه ديار غم ے لږ ميله د ے
تابه و كړمه وار و كړه كه د وار شى

ته ږ خپله سترگه و كوره چه غم كا
د خاطر زړگه به غه رنگه ترار شى

زړگيه تادے چپه دررونه څه دی
 داپه گوگل کيڼے ډ ترگوتنه څه دی
 زړه په بنړوے وله څوک ټے ويښی
 وهه وهه داسترگوتنه څه دی
 بس څوکه مخ دے نوکلفامه څه سنا
 دادخورشيد قهر مخونه څه دی
 نه ده اسانه اشيا نه ټے زړه
 لا دستم ډ تندررونه څه دی
 دستا منزل ډ دومره نور لمرے شی
 گڼي و پرندوته تيند کونه څه دی
 که ے زرے کالور نو لابه بنه شی
 ستاد فضا لا وسعتو نه څه دی
 چه مروری یو ساعت ټے گوره
 چه وی پخلا نو بیا گلونه څه وی
 چه مرور ټے پتيد ے خونه څه ټے
 ماته په غلا غلا دید لونه څه دی
 داپه خاطر کلفامه ستاد شونډی و
 وی په خاطر ډ پرهرونه څه وی

زېږه مې که هر خورانده هر څه غواړي
 هېڅ نه ځنې خبر چه هر څه زېږه غواړي

ا ما شومه زېږه ته رانه بنه وائے
 هغه رانه غواړي چه مانه غواړي

تل وي بې پروا د گپونکو نو نه
 څوک چه چلې منزل ته رسیده غواړي

زېږه و د نظر ځنې د خلاص کړمه
 لور د لاسناست را ځنې څه غواړي

هر سر په دستا د ویدن وړینه رے
 دا خو هم زېږه غواړي هم بېده غواړي

خیر د که زهیر شوم ځان ته کوان شوم
 بد هم پکښه وي چه څوک ئے بنه غواړي

خلق پر ے تیر شوی د سرو نو نه
 ځله رانه خاطر په تشه ځله غواړي

دستا ظلمونه د زغملونۀ دی
زه ئے منم خو د منلونۀ دی

مینہ ے زړۀ غواړی خوراشه کنه
دا پښه د هان له تیرو لونه دی

ناچه پنچلو وعد و هه و بیلی وو
هغه وعد ے د ما تولو نۀ دی

د بے صبر ے ئے او پښکمران غلے په مخ
وانی خاطر روچولو نۀ د ع

نن خومانه هسه بله دنيا بنکاري
تاچه نه وينم نوڅله دنيا بنکاري

بے له مانه هسه کله صحرا بنکاري
بے لتاته هسه کله دنيا بنکاري

تنگ گوگل يوہ دنيا شي چه ته يار شه
بے تاتنگه دکو کله دنيا بنکاري

چه په هجرو وال نه پکينه پوهي زم
داد ستاده که ۛ خيله دنيا بنکاري

هېڅ خاطر د خزان ونه کړو خاطره
ښکله خبره او بے کله دنيا بنکاري

راشه په کوټو کڼه د بزرگو خبره نه شی
چرته چه په موند کڼه د پردو خبره نه شی

د پرو شپوله راشه چه دیوبل نه خبر شو
باره په یوشپه د زړو شپو خبره نه شی

دایه د کُهان سره چه دایه ورته وایمه
د اچه شی اشنا په حوصلو خبره نه شی

یاره ستا د هجر او بزرو شپو شو کیره کره یم
گوره چه د اوس په اوسیلو خبره نه شی

زه او ته چه او بیتود و رایه سره پوټی شو
چاره چه په سترگو کڼه د زړو خبره نه شی

خدایه خبر خا لکره زه بیا چرته ته بیا چرته
پریند ده اوس په تلو کڼه د راتلو خبره نه شی

څه چه پر په ما زما ديار سره جوړيدی
خبر دے زما زړه د انتظار سره جوړيدی

کله په یورنگ شې بیاسل ځل په بل انداز
سل ځلے دیدن د ځپل ځپل وار سره جوړيدی

وگوره واره څنگه په سترگو کتنے اقرار کا
بس خور ديار شونډے دا نکار سره جوړيدی

څه په خاطر کيږی نن وينکلیو په صفت
هغه وخت را غلے دے چه د ارسره جوړيدی

خزان لارشی بهار راشی مکلان خوشحالہ شی
بلبل تے دچین دی بوراکان خوشحالہ شی

نن خومه راگوره مخ دیل خوا و ا پروا !
پرین ده چه ناپوهه رقیبان خوشحالہ شی

شمع چه بلیزی د محفل د پاره خانندی
زړه کینه دا سے دائی چه عاشقان خوشحالہ شی

راکړه جفاکما نے ستمونه که غمونه وے
زړه د خاطر وچوه خوچه خان خوشحالہ شی

ماوے من به ے زره وچوی خودرونه دی تیریدی
پریده خه کرے پوسونه خوختونه دی تیریدی

جوړے تا اراده کرے دراتلوز ما په لوری
ن ے سترگوتنه درپاندا مشالونه دی تیریدی

جانانه زه ټے زغمی شم که دی دستارلاسه
هرخوکه سنبونه طوفانونه دی تیریدی

ستادحسن په بهار کڼے یاره نورے رنکڼے شته
ددهرپه خاطر یاندا غمونه دی تیریدی

دستا په سترگو کڼه به خه پاته شی ✓
رقیبه یارے چه په خله پاته شی

سترے مزدور سحر وختی پاڅی
رشو کیرومین اوده پاته شی

یو ځله نیغ په دے لار راشه اشنا
چه دکاڼه واږه کاته پاته شی

موس چه ستا په خیال کڼه خه بکاږه
دغه ارمان به په زړه پاته شی

وستا په بنه دیار ترا خه خاطره
چه په کتاب کڼه د خواږه پاته شی

۴ زما د اسید و نو ور تھے شپے وغزیدے
هر قوسناد منزل که مرچلے وغزیدے

اوس چرتہ ترینه لار شم بیونے چه که ما یار
هر هائے بکے ئے د زلفوزونے وغزیدے

نسر مخیه اوس د سسے لارے ماتہ کرے کمرنگے
نظر دستار مخ پے پلوشے وغزیدے

چا هسے داسے اوسے چه خا طر کرد یاز پمخلا
په دے د رقیبانو جنازے وغزیدے

هرڅو ځه د زړه قرار و لوله راځي
يو هيرم و لے نه چه قتل و لوله راځي

بلبل کړی دکل وصف که نچا ردی که خزان
بورانته خو ئے یس یو بنکولونه راځي

عمونده داشنازه اوس په بهنځ نه هیروم
اے غمه دنیا که هیرو لوله راځي

ارمانه د اشناشه داشناسره میشته
چه زړه ته ده خاطر آزار و لوله راځي

دا سے راتہ گورے لکه نه چه راتہ گورے
بیغ ے دزیرمی وخی کابز کا چه راتہ گورے

کله پیه دزلفیور تیخ لورے کرے له مخه
شی د پلوشه بنکی بیانه چه راتہ گورے

هغه وخت بز دیری ئی تا چه مخ را خن پت کړیئ
دا سے معلومیری لکه نیله چه راتہ گورے

ته زما دزیرم نه دخیل حسن تپوس وکړه
زه به درته او وایمه خه چه راتہ گورے

ننه خومه خاطر وکړه چه مه راتہ را گوره
زه درته کته نه شمه ته چه راتہ گورے

ته به په زړه پکښه ماله څه راکوښه
که راکوښه ماله به زړه څه راکوښه

منه به نه شم ستا دره څه
په دې دنه پکښه څه نه راکوښه

څه لوی اختړ د څه نه تیر کړو
ته به لاسونه ماله ښه راکوښه

دا سچل وکړه چه پیر و دودیدم
سبا به ښکلېه یوه لمبه راکوښه

دا خوشحالی به ماله څوک راکوښه
چله نهول غمونه بله ته راکوښه

چله روڼه او کوږه د کړم نوم ماله ښه شو
اوس خوبه هرڅه په کاله راکوښه

ضد د خاطره سره مه کوښه ته
که یو آواز راله په څه راکوښه

چه دسترگو دی بشکار ز نه زما سترگه
چه نه شی کرپه پو پښتنه زما سترگه

زړه کچکول کړمه داوښکوپه زنجیر بڼه
چه درگورم شی لهنه زما سترگه

موگ ژوندون دے کبراکوره دزپه سره
درنه غواړی جوړ بښننه زما سترگه

دهرچا د دید لونه مبارک شی
وړه ستاد پیرزوینه زما سترگه

په ژبا باندے خونہ شی چه زه ژا پر م
دے ستاد در لهنه زما سترگه

ستاد سترگو کړی خالو چه نه درگوری
هس نه چه دی وار نه زما سترگه

آر پښکے نه کمپږی خوراماتے شوے
تاچه خندا وکړه نورازیا تے شوے

خوځله داوینکو سره در غلم
داڅنگه جرکے او ننواتے شوے

خوبه گوری سنا سترکے زما سترکے
لرے دوی خیردے خوچه پاتے شوے

تاچه دخطر سره څه کری دی
خیردے اشتادامے درته پاتے شوے

ننه ماسنایلی یو په سله نه ؤے
داته د بل په وینا څله نه ؤے

که څوک خوځان د دتنه زړه زړه کا
خپله کومے ته د چا خپله نه ؤے

داته خو چرتنه یے چه نه ؤے نه ؤے
هر وخت زما سره ته څله نه ؤے

خاطر به هم په نا اتبار کوی لا
ته خو هم هغه ؤے څه بله نه ؤے

راشه له مہتابان په توره شپه کښه
یم تر زلفو پر لیشان په توره شپه کښه

د تکر و بے پروا یم ستا په عشق کښه
لکه بحریم روان په توره شپه کښه

په خندا یم ستا قسم وی شمع رو یه
خوبه کرمله دا کیریاں په توره شپه کښه

زه خاطر دستا د زلفو نه دار نه کښه
مالپدی دی ماران په توره شپه کښه

خدایه قومره بے وفاز ما دلبر دے
چه دغه ئے زمرم په ده اختر دے

دهجران دلاسه شب وروز ژر میبدم
هکله داسه ے په اوینکو گریوان تردے

یاخوزه ورتنه نظر کولے نه شم
یاخودے یر په لیمو بکتے زورور دے

اوس ے سود په بل بشر د زړگی نه شی
چه لید ے ے دیار بنکله بشر دے

تور بانړه دیار د غشو په مثال دی
چه و شتیئ ئے زما د زړگی سر دے

دریغه زه خاطر چه پو ے پخپل قصور دے
چه په خیانت زمانه سرور دے

ټومره ډیره په زړگی بانډا چه غم دے
 داشناسو بد پریشی وائی کم دے
 زه چه هسه پریشان و سرگردان یم
 هر یو غم ئے لکه زلفه پچ و خم دے
 د هجران دلاسه شب و روز ټله بیډم
 راشنه یو وارے په سترگو ے تور تم دے
 هغه خاوره ے داروده که چار او بره
 چه په کوم ځائے بانډا ینځئے ئے قدم دے
 قبول عالم ئے ډیر صفت د سخاوت کا
 گیله څله کرم چه چل لیب ے کم دے
 زه خو ځکه هسه شومه چه خندل ئے
 خلقه ما او په جانان کینه کوم یو کرم دے
 چه دلبر ے په ژړا پود ے نن خاندی
 نو دوح شو ے د سترگو کله نم دے
 حکیمانو لره مه درومه هنا طره
 دیار شونډ ے ډپر هر لره مرهم دے

چه بڼکله وے او غنډ بید ے شونډے
خوډبه دسترگو خو بنید ے شونډے

داته چه لار ے شونډو هیخ ونه وے
بس که په تابه یادید ے شونډے

سترگوله زه که قسمونه ورکرم
زړگیه ته کله پرین رے شونډے

شواله جوا بوته د خا طر ته خطا
په کښکښه کڼے رپید ے شونډے

زړه په دانته دې چپه ناو لے مخ د دے
چپه کوم لے خوبش شی هغه بیکه مخ د دے

مخونه دیردی خودا مخ لے خوبش د دے
والله په تپولو کپنه و تپه مخ د دے

پرین ده چپه او بیکه لے بهین پپه مخ
د ابے کسنا هانان د تپه مخ د دے

ته وشوتا که دیدن بند کرو پپه ما
خاطر پپه زړه کپنه ستا ساته مخ د دے

✓ خوبڅو لود مينه په ترڅو كينې انتظار دے
 بښكې تماښه په تماشو كينې انتظار دے
 ستانلې و وعين وچه په ماڅومره او بر د كړيږي
 بښه دچه د ژوند په ورځو شپو كينې انتظار دے
 مه كره ضبطه له چه راله او بښكې وچه نكړې
 وريږي د دچا په د شيبو كينې انتظار دے
 تاچه دوفا پلو و په ما باندے و نه بڼيو
 ماته څه د هجر په غرمو كينې انتظار دے
 لارے كد اميد د زړه كې نښته پانړے وچه شتو
 بيا درته سپر ليږه په راتلو كينې انتظار دے
 ما وے چه كه نن نه وي سباله به د خونينه شي
 وږے درته كړے په اسرو كينې انتظار دے
 كله به دستاد حسن شمع راته بښه شي
 گران راته د زلفو په تير و كينې انتظار دے
 بښه ده چه خاطر د دومره مخ كښلي وو
 بښكليده ستا ديدن په سرو لمبو كينې انتظار دے

دخان ستکارولو کتنه مسکته وے مالیدے ✓
 زما دزره په سولو کتنه مسکته وے مالیدے

پرون ے څه پرواستا په گذار نه ده صتم
 زما په زره ویشتلو کتنه مسکته وے مالیدے

شاید چه ده دریا ده حیرانتیا ے هغه وخت
 آئین ته په کتلو کتنه مسکته وے مالیدے

خفه یم په داکه بنه ټے ستاله سیمه کرم
 رقیب ته په ویٹلو کتنه مسکته وے مالیدے

لبان د لکه پانړ ے انکی د سره کلونه
 سحر چه ته په کلو کتنه مسکته وے مالیدے

خبر ے په غصه کتنه کیزی هم د چا خاطره
 اشتا چه په کنځلو کتنه مسکته وے مالیدے

اشنا مے ن لید و تیر مے و عد ریا دید مے
 دا وصل که هجران وو چه کیلے ریا دید مے
 بس وو مے ستا ارمان په زړه کینه نورخه و عاشنا
 داننه چه ماته نور مے مره ریا دید مے
 منم چه فراجن به نور سباریا دید مے
 له ماچه اشتالارو ماته شپه ریا دید مے
 که هیر مے شو مے نو یاد لره په هیر ریشی بند
 بخو مے لاپه زړه کینه او سید مے ریا دید مے
 ووم دومره لیو مے ستاد پر لی شانوز لهوره
 چه چرته خوبه خارو مے بادید مے ریا دید مے
 زما ذرگی یاد شو د مخکبسی نظر سره
 په هیخ نه هیر مے هم دا مے ریا دید مے
 دا نه چه آهو چشمه او س مے نجه ستا م زه
 دستا خمار مے ستر مے لاور مے ریا دید مے
 بیکاه چه شمع رویه هرغه هیر وود خاطر
 دستاد محفل بشکله تما ش مے ریا دید مے

دستاچه نه وینم داتورے سترکے ✓
پکارے نه دی دارا لیورے سترکے

زه یه ټے دبل سترکوته پورته نه کوم
دستاچه پیلے دی نسکورے سترکے

ساقی دستا پیمانته خه کومه
چه داشنایه دی میخورے سترکے

خاطره ژاړه دهجرانته سره
په تصور بکنه خوټے کورے سترکے

که د داز لږ په لاس راغله اشنا بیا به څه کړې
که زه عادت د د بلا سره شوم بیا به څه کړې

درته کته نه شم حیران یم دا شتا ستکاره
تا م چه دا سے په اشنا و کړل په ما به څه کړې

څو به خیر مې اودار ته تل ته ما ته کو مې
چه تې پیر زونه وی د عا هغه اشنا به څه کړې

چه څه تې کړل هغه تې ټول و کړل په تا خاطر
وا په چه تال په لاس راشی په اشنا به څه کړې

سترگو دچل چه دختدا زده كړې
سترگوز ماچل د ژړا زده كړې

په لنډو پيلونو په ټوخته كچه
ماخوتل تگ چه د صحران زده كړې

نن د دنه وې په وعده كېنه راتده
هر وعده كېنه د سبا زده كړې

خاطر و طمع د ونا مه كوړه
اشتا خو يو چل د جفا زده كړې

لکه مجنون غونډگر حَم په بیا بیان در پسه
وایم په خله لیل لیل سیرے کریوان در پسه

نشوم خیرزه دو حال د خوشحالی نه چرے
لکه وحشی کر مه غمونو د هجران در پسه

نه د اشتایم نه چه بیا راتنه اشتا او اوائے
پرواه ے نشته دے په تانه کرم خفکان در پسه

چه نه بیان نه وائے په ما چه نه شیدانه ئے ته
که دکمروے گذار نه کر و خپل خان در پسه

په حال خبر شه چه نزد ے رانه شه خواله زما
چرے په لاس کر ختی خاطره رقیبان در پسه

پوه شومه په دے چه په کنځل ښه څنگه ښکار
دخاندۀ یوځل چه په خندل ښه څنگه ښکار

ستاد تصور په یو جوښکره ښه اوسینه
ته خوراته وایه په محل ښه څنگه ښکار

څومره به په باغ ښه ته په غتو وے خپل ځان ته
کله داستا په سره منگل ښه څنگه ښکار

سترکے ے په ما ښه دی چه کورمه هرچا ته
نن راتۀ اے شمع په محفل ښه څنگه ښکار

تابه په آئین ښه ځان لید ے په یو رنگ وی
راشه د خاطر په هرغزل ښه څنگه ښکار

څه و شوچه سترکے مے په تابانډ خوږے شوے
چاته پورته نه شوے چه دستا په لور کښے شوے

مکوره داگريوان مے چه وحشت څنگه تارتار کړلو
به شلېزي دستاد زلفو څه رنگه حلقے شوے

ماخوبه وييل چه دستا څنگه بهر آسانه ده
کړانه شوله ځکه دوموه ځله چه راپسے شوے

اوس هم سناد مينه افسانه زما په شونډه و ده
نورے افسانے مے په زړه کومې کيسے ورستے شوے

سترکے د خاطر که سنا په سترکو نير و تلے ري
گورمه دا بدے که زما په حقله پيسے شوے

تابه کتو غل چرته خاطره دودک شوي زړه
نه کوري چه تانه داشنا سترکے بس غلے شوے

چه نگا، نظره دبصر پاتے دے
 جوړے منزل ته دېر سفر پاتے دے
 شپه که اوږده دغوروز لږ دده خو
 وار د سپين مخ د سحر پاتے دے
 زار د مينه د لمبو ځنې زېر کا
 لای په مينه کڼې ځيگر پاتے دے
 تپوس د شپې وکړه که کرې يقين
 ستا انتظار رانه سحر پاتے دے
 د انتظار د يوې چه تښته نه شه
 اُس خوشپه تيره شوه سحر پاتے دے
 ما خود ستا په سر وطن گنډو
 خیر شه اُس راته خيبر پاتے دے
 زه او انکار له تا په کومو سترگو
 لای د تن پياسه سر پاتے دے
 لوقاصد په چکه رحمت څنگه شم
 ديار خاطره چه خيبر پاتے دے

چه اشارے کرم ایساریبم و لے
چه پنیمان ئے تیاریبم و لے

په یوساعت بکنے بیابیاژ پروے
چه اس ژریبم قواریبم و لے

دریغه چه مرد دستم نه و لے زه
چه نه هر کیرم اناریبم و لے

نور به د خه و کپری بانچه په خاطر
تیرول د پیر هر کرمه یریبم و لے

اے گلہ ستا چہ دگے دھیانہ سترکے لارے
خودے لورے برے دژرانا سترکے لارے

ماوے چہ کہ دروگورم خوبیا مخ پتہوی
بنکتہ ے گریوان تہ دھیانہ سترکے لارے

مخفل تہ چہ تہ راشے تہوں دستاپہ تماشہ شم
مخفل تہ چہ تہ راغله دهرچانہ سترکے لارے

خه وشوکہ مری دھا طر سترکے پہ تانہ شوے
دیرے دا سے ویزے د دنیا نه سترکے لارے

تک تور سوی راستا سوے اور بل دے
چہ دے اور وینکلی مخ تو لاندے بل دے

چہ خو هم په مخکې لامل زیاتیری
اشنا ستا د دے منزل څنگه مزل دے

چہ شک په کومه لار دے سودای شوم
نورے هېڅ موند دے نه دی خو ستا پل دے

چہ اشناد پکې اوسې اے خاطره
خبر او کنزه حرم که خوشدل دے

د پوره خوشحالی بنه نه ده بيارانه هيرين
كله كله غم راكوه تل چه ېه يادين ېه

زه ديم لوكې پتيد ېه نه شه رانه شه
خدائيكو درنډه په تيرو كنه بنه بنكارين ېه

مانه دا شنارو عد ېه هر يو كائې اشناد ېه
ا ېه وزيه نظره نه په هېڅ هم نه مريښ ېه

تابه دخاطره نه وي په زړه كنه شه تيرشوي
دومره ېه پروائې چه په مخ كنه ېه تيريښ ېه

ماوے ٺان راتہ اشناد ستاپہ ٺیر دے
دے دے وے ورسٹوبہ تہ پوے شے ٺه و آٺیر دے

دے دے زہرہ گہ ٺیر دستاز ماپہ زلفو
ماوے ستاھریو کلف ورنہ کاوشیر دے

دے دے زہ بیمہ ہو سئے پہ میر ورونہ
ماوے زہرہ زما ک لور و غرونو شیر دے

دے دے بیاتہ مخ بنکارہ کپہ کہ پښتون گے
ماوے هر پښتون پخوا دسرہ ٺیر دے

ماوے زہ خاطر دھروفت یم پہ طبع
دے دے وے راشہ دلتہ کیندہ غم یر دے

چه زړه ۛ ستا په تور دے په بل تور ۛ پيزونه دے
نظر چه ستا په لور کړم په بل لور ۛ پيزونه دے

اے هجره چه ۛ وړانه نه کړے داد زړگی خونه
ارمان پکے ديار کړم په کور ۛ پيزونه دے

دانه چه هر بنا است باندي شيدا دے زما زړه
دستا په مخ د سوزی خوپه اور ۛ پيزونه دے

بغير ستاد محفل ۛنه شی ۛه گزرانے
در در می به خاطر خوپه پیغور ۛ پيزونه دے

شايد چه حسن داشنا ډلمبونډ ډک دے
 ذرپه جهان ډ لوگوداسويونډ ډک دے
 خوبنه ډ ستاپه بنروغشوره ويشتنه ډ زړه
 گني وطن خو هسه ياره دازغونډ ډک دے
 دستالفيب شه خوشحالئ د بے غبه خوبونډ
 زما د خوار غريب لفيب دشوگيرونډ ډک دے
 نهر مخي مخ ته ډ له ورايه ناخير کتلي
 نن راته حکله داجهان دپلوشونډ ډک دے
 راشه گلونه گواهان دمی په صحرا پکښه زما
 چه تبول چمن زما د اوبنکو دثيبونډ ډک دے
 داحسرتونډ داعمونډ تنگ گوگل زړه کيله
 له ډخوگوربنډ دے هرڅوکه دتيرونډ ډک دے
 زړه ډ يوه ديونتوب پکښه سودا وکړله
 بازار دحسن خوله پيروتماشونډ ډک دے
 همدمه مہ راياوړه داتيرے هيرے قيصے
 زما زړه ډ خو دختښه لادگيلونډ ډک دے
 زما خاطرے له شکونوله فکر ونو ډک کړو
 د مخ کتاب ډ رالہ راوړه دقيصونډ ډک دے

متفرقات

نظرونه، لوبې، پښتو

بنکے دوران دے زمونږ

د ترقی په تماشه نن ټول جهان د دے زمونږ
بنکے دوران دے زمونږ

د منزل سرته رسید لے اوس کاروان دے زمونږ
بنکے دوران دے زمونږ

د چا پروانه لروچه دغه پاک وی زمونږ
خه ده دا ټوله دینا چه اتفاق وی زمونږ
هر یو مشکل موکړ و اسان پوره ارمان دے زمونږ
بنکے دوران دے زمونږ

د ترقی په تماشه نن ټول جهان دے زمونږ
بنکے دوران دے زمونږ

د تنگو شپه لاره لے دا د آدی ورځے دی
دو بښی ور کے شو لے د خلوغ ورځے دی
دو بښن په خپل کور کښه له غمه پریشان دے زمونږ

بنکے دوران دے زمونږ
د ترقی په تماشه نن ټول جهان دے زمونږ

بنکے دوران دے زمونږ
وطن به نور هم بڼه شی چه د ازمی وی پکښه
خزان به راته شی بیا تل به سپری وی پکښه

هم د غه خپل وطن پخپله گلستان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

د ترقی په تماشه نن ټول جهان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

په چا موکارنه دے گټه هر څه نن خپل دی زمونږ
 چه څه په زړو ووزمونږ نن یو په سل دی زمونږ
 مونږ بد نیتی نه کوو ځکه دا ایمان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

د ترقی په تماشه نن ټول جهان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

چه کرو دیا حیراته دا سے همت کړے زلمو
 خدا ئے برکت کړی پکښه نش حرکت کړے زلمو
 د خپلو منو په همت خپل کور و دان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

د ترقی په تماشه نن ټول جهان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

خو مونږ ه صبر کوو د چانه لاندې نه ليو
 دا سے هڅوک نشته دے چه مونږ پر باندې نه ليو
 ځکه چه وگورو نشان پاس په آسمان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

د ترقی په تماشه نن ټول جهان دے زمونږ
 ښکله دوران دے زمونږ

پریز دئی خوبوته کلمو راغونډ شئی ملاوترئی
داتفاق په پری کولہ دنیا وترئی
داخوت مرکز دا بنیکلے پاکستان دے زمونډ
بنیکلے دوران دے زمونډ
دنرتی په تماشه نن کول جهان دے زمونډ
بنیکلے دوران دے زمونډ

زه چه په تا ميئدمه

اوس رانه هېڅ نه شي خطاده
 دهرڅه هرڅه او تمه
 گرانه اشتاد اے سزاده
 زه چه په تا ميئدمه
 زه درنه څنگه هيريدمه خپلو وعدونه وشرميرزه
 تاچه خندل زه ژر يدمه دهغو شيونه وشرميرزه
 هيره زما ټوله دنيا ده
 شام او سحر ريدومه
 گرانه اشتاد اے سزاده
 زه چه په تا ميئدمه
 غر په غرنه ورځي صمخه چه وي ژوندون آخريه راشي
 درنه په زړه کچه به ټي سانه پريدده چه بنه مور په جفا شي
 زما په سترگو کچه حيا ده
 زه ټي په څه درواړومه
 گرانه اشتاد اے سزاده
 زه چه په تا ميئدمه
 تل به په هرچا دا سے کيری په دا سے خلقو چه انبارکه
 دخپله ځانه چه خبر يزی دگنرنگو ټي ټي گنارکه

د بنکیو میند بے وفاداره
زه به ټه ټه درته ستا بیمه
گراته اشنا د اے سزاده
زه چه په تا میندرمه
خاطر قومده وے درکتلی اوس ټه ژوندون اخته اورده
هغه چه تا ورته خندلی زه ټه ټه نورمه خندا تورده
زما د زره خونیه ژه اده
هکه ټه نه قلا رومه
گراته اشنا د اے سزاده
زه چه په تا میندرمه

زړه ۾ غم دنور ډنيا ته کا

پناه ۾ سترگه دیدن داشتا ته کا
 زړه ۾ غم دنور ډنيا ته کا
 زه به څه کرم گیریاں چه یار را کړی کل
 په زخونونو ملهم به کیری دی دکوکل
 هسه هسه یار خندا ته کا
 زړه ۾ غم دنور ډنيا ته کا
 ایله زلفی ۾ اوس غنچوته جوړه شوے
 دواړه شونډ ۾ ۾ خنډیدو جوړه شوے
 مل به څنگه زما سودا ته کا
 زړه ۾ غم دنور ډنيا ته کا
 دستا مخ ته زما نظر ورسیدو
 هغه اور ۾ سم تل تره کړ ورسیدو
 بے لاسوزه خو هیڅوک ژړا ته کا
 زړه ۾ غم دنور ډنيا ته کا
 اے خاطره کیله دچنل یار ۾ مکه کړه
 قه طبع د دل آزاره مکه کړه
 اے شباپ خاطر د هیچا ته کا
 زړه ۾ غم دنور ډنيا ته کا

اشنا تا پسے

شومے د زړه ۷ سترکے سپینے اشنا تا پسے
راشه که ۷ ۷ ینے اشنا تا پسے

لبا نوستازه ک بنا ما په شان خور لے یمه
زه د دسترگو په بنر و بانډ و ښتلے یمه

ځی ۷ د ځلے نه تود ۷ ۷ ینے اشنا تا پسے
راشه که ۷ ۷ ینے اشنا تا پسے

په دے هجران کتنه به ترخو پور ۷ کریمه زه
شام او سحر لکه ماشوم غومډ ۷ زریډ ۷ مه زه

او ښکے ۷ ځی په مخ رنکینے اشنا تا پسے
راشه که ۷ ۷ ینے اشنا تا پسے

چه نه کوم په ما ظلمونه راتنه پیغور کښمه
خاطر کوی درنه سوالونه په زړه ۷ زور کښمه
۷ هم رباب ځکه د مینے اشنا تا پسے
راشه که ۷ ۷ ینے اشنا تا پسے

پس له دے به خوراخو

نه ومه خبره زه تاچه زړه بائله دے
 تا دے ريارته پس له دې به خوراخو
 خیر دے که تش تورے دپرون زړکے شرکے
 خیال ے دو سنگارته پس له دې به خوراخو
 او بنایه خیکر راتہ اوس دزړکی سر راتہ
 وایه د بنو و غشو په کوم کھائے و شیلے دے
 لاس کئے آئینه ے و ۵ کرے چه کینه ے دے
 ما کتل رخسارته پس له دې به خوراخو
 خنکه مرے در شه په حال د چه خبر شه
 لاس کئے در قیب راتہ دک توپک نیوے دے
 یو کله در غله و م دیر د ز غلوی و م
 غله و م دیدارته پس له دې به خوراخو
 ما چه کوم ستم کرے اوس ے په تا کم کرے
 دا د خوانے وار په تان صبارا غله دے
 شو خاطر غلام دستا کری به تل سلام دستا
 پرے تے ده در یارته پس له دې به خوراخو

توسبا

من خوراته مه وايه چه نا
سودے ساقی نه شی په مینا
توسبا
توسبا

اوايه اشناراته ته زما تعبير نه كُ
دی چه تل په خیال كښه نه هغه تصویر نه كُ

بله راته بنكاری دادنیا
سودے ساقی نه شی په مینا
توسبا
توسبا

راكره ساقی دا سے مئے چه شی زما اوستا نشه
هم پرے دچپیا نشه هم پرے ددیا نشه

جام دلبورا كره په بیا بیا
سودے ساقی نه شی په مینا
توسبا
توسبا

ن خورِ راجع څه په میٹو كښه کیفونہ دی
سترگو پیمانو كښه ډرنگ په رنگ ستونہ دی

مخه ځا لرشه په رښنیا
سودے ساقی نه شی په مینا
توسبا
توسبا

طلب کړم صنم

چم په چم طلب کړم صنم
لوند کړیوان د خانی ۷ نم

مینه وفاد نشته
په چا پروا نشته
یره د چا د نشته

کوہ ستم طلب کړم صنم

رنگ ۷ تک تور صنم
سو ۷ په اور صنم
کومه شور صنم

د کړه کوم طلب کړم صنم

مینه بهار د ۷ ستا
چمن هلزار د ۷ ستا
خاطر مالیا د ۷ ستا

د کل په چم طلب کړم صنم

چه سترگه نه دياسی زما وستانه
راڅه چه درومو دواړه در دنيانده

زما او ستاد لته څه دی خو ليوه ميسته
ځا خو هر چپ ته کيږي چه دا سے دینه

ځان له به جوړ کړو بو سنان په بيایانه
راڅه چه درومو دواړه در دنيانده

خوبه په ويړه سره ديدن په غلا کړو
په انتظار کڼه سره بيگاهه سيا کړو

ته شه د زلفوتيره زه دکر ليوانه
راڅه چه درومو دواړه در دنيانده

دا رک د مينه نړونه به دواړه ليو سو
څه چه څنگل ته لار شو حمله به اوسو

يو د چارگل په پوزه بل د پيږوانه
راڅه دواړه درومو د دنيانده

دای په خوا خاطر کڼه نه وو صمه
چه زه خاطر به شمه په خاطر جبهه

ځکه چه ستاد عننه ويريم پر ليشانه
راڅه چه درومه دواړه در دنيانده

الله وځير کړی

د سږنه کال له ډير غمونو نه
د راسه ژوند نه سرکې بڼه دے راډ شينه
الله وځير کړی

ستاد هم انرو فریادونه

هیر به ے نه شی

لکه د زانو قطارونه

هیر به ے نه شی

پاس په آسمان کښه جهازونو سره ځینه
الله وځير کړی

د پښتنو فقیره ژوند

څنگه به تیر شه

تیر خو به شه په لورده تنده

څنگه به تیر شه

په مصیبت بد وځوک سرته رسو بته
الله وځير کړی

نوم د پښتورا ځنځه هیر شو

څوک ے یاد بیږی

غم دهغوی راسره هیر شو

څوک ے یاد بیږی

څوک چه د قام او د اولس خدمت کو بته
الله وځير کړی

خاطرہ هغه خلق ستايد

په چل کتاب کښه

تل په بار بار د غسه وايه

په چل کتاب کښه

چاچه سروته په وطن وړکړي د پښه

الله د خيبر کړي

پریزده چه وزارت ارم په چغوچغو

شوگیرے تپو لے په سیاسیا کڼے تیرے شو لے
 پریزده چه وزارت ارم په چغوچغو
 سنا د بنا لسته سترگو دپاره وگرره ملته بنکلیه یار ه
 خومره لپه لے په زرکو تڼی با تڼی تیرے شو لے
 پریزده چه وزارت ارم په چغوچغو
 دخدا لے دپاره بس د راشه که مرور لے را پخلا شه
 ستاد راتلو په انتظار لے ستر که متڼ لے شو لے
 پریزده چه وزارت ارم په چغوچغو
 دا ته چه لار لے دیل چاشو زما د زر لے کڼے جدا شو لے
 زما دا ستر لے شوگیرے د تپو لے هیر لے شو لے
 پریزده چه وزارت ارم په چغوچغو
 خاطر ه زه حان ته حیرانه بیه که لگ را گور کڼے بس روانه بیه
 د پښتوب ملگر لے تپو لے رانه گیر لے شو لے
 پریزده چه وزارت ارم په چغوچغو

۱۲۹

واوره صنم

واوره صنم زړه ښه نشي لټاته
ويله نه شم زه څه د هيا ته

دغه دستاد مينه در دوته بنده دی په ما
زړه ښه دستاد پاره والی چه وادی په ما
واوره صنم

په کومه لاره ښکلید چه قدمونه کيږد
ږیرد مینو په زړو بانډ داغونه کيږد
واوره صنم

زړه ښه دخپله کوره تختی چه راشه صنم
خاطر ږیرگران دے په ما چه په خندا شه صنم
واوره صنم

بله ورځ به راشم

په تش دیدن باندې روروشغو لیرېه
 خم مه خفه کیر ه بله ورځ به راشم
 دهرچاپته پته ستیا رانه په کړمه
 تاله چه درشمه زه قه بهمانه به کړمه
 په اخطار کینې د هان سره ژر پید ه
 خم مه خفه کیر ه بله ورځ به راشم
 کوم دا وعده در سره چه تابه هیرون کړمه
 یوساعت بے تابه په نورځه نیرون کړمه
 په دسودلې اوده کیر ه راوینجیر ه
 خم مه خفه کیر ه بله ورځ به راشم
 نځینه دستاوز مامهتا بان شوسره
 بل ے کاروان دستور وپه کهکشان شوسره
 دصبا ئی دخیال خوبونو کینې ځنگیر ه
 خم مه خفه کیر ه بله ورځ به راشم
 ځان ته داتول دنیا خاطر ه ماوگنر ه
 پکتی ے مخ اوز لښه بیگاه سبا وگنر ه
 ذریر ه په مینه ے په سترگو کینې اوسپر ه
 خم مه خفه کیر ه بله ورځ به راشم

ماتہ قبولہ دلروبا ئے

تہ چہ پہ مرک زمار ضائے
ماتہ قبولہ دلروبا ئے!

سنار ضادہ چہ دا سے ژر پیزم
پہ عالمو کینے دا سے گرو کیزم
پہ محبتے نار ضائے
ماتہ قبولہ دلروبا ئے

عاشقی وہ پیدا جوړه داوره !
لنز ماسوی زړه ته وگوره
جوړ په معنی قیمت بهائے
ماتہ قبولہ دلروبا ئے

خاطرہ گور، چہ دا سے حیوان ر
محبت کینے دستا بند لیوان رے
ئے کبر ژنه بے ریائے
ماتہ قبولہ دلروبا ئے

اے زړه غمگينه

خوښه د شو دله زما داستا مينه
اے زړه غمگينه

اے زړه زړه شه
خاوره اير شه

حی د دسترگو سترگو د زړه کي دینه
اے زړه غمگينه

راشه که وینه
د زړه کي وینه

دیار په غم غم کښه چه دوئی راخینه
اے زړه غمگينه

خاږه دا شپه
تانه جدا شپه

چو د وصال شپه دیار ته دینه
اے زړه غمگينه

ببله ستاد تما شو ورځے دی

اوس به وطن د سرو کھلونو ډک شی
راځے سپرے وار دخزان تیر شو
څه به دینکلر نگهتو نو ډک شی
راځے سپرے وار دخزان تیر شو

ببله ستاد تما شو ورځے دی
راشه هم داز د نغو ورځے دی
نه چه لاهنه داز غو ورځے دی
هان کره په خود اوس کولو ورځے دی

راشه چه ژوند ږ د کيقو لو ډک شی
راځے سپرے وار دخزان تیر شو

اوس به تپول بوځی سره هان وښائی
څوک به کلی څوک به کلان وښائی
لاله به هم سیرے کړیوان وښائی
هم به ببلل شور و فغان دښار

اوس به ښا ښو ته درنگو نو ډک شی
راځے سپرے وار دخزان تیر شو

چونډه به ولونډه دادبل جوړوی
 پکښه ځایونډه به دکلت جوړوی
 سروسرو غنچو ته به منگل جوړوی
 په آیینو کښه به کاکل جوړوی

دغه جهان به دنانونوړک شی
 راغی سپرله وار دخزان تیرشو

بنکلی ځلسی به په شملو کښه بزدی کول
 اوس خوبه چونډه په کمڅو کښه بزدی کول
 دیرارمانونډه به پهنرو کښه بزدی کول
 څوک به دزره په پرهر وکښه بزدی کول

داسه به زرونډه په داننونوړک شی
 راغی سپرله وار دخزان تیرشو

زه کرم ژر را دچا خندانډه وینم
 چه ښه لیده هغه دنرانډه وینم
 کول درخسارچه داشنانډه وینم
 زه نورکلونډه ددنیا نډه وینم

څوک جهان ددید نونوړک شی
 راغی سپرله وار دخزان تیرشو

۱۳۶

دارمانونو لومے جېان رڅوی
زړه په کوکل کڼے مے جانان رڅوی
دینے کل رانه هجیران رڅوی
نه کړی خاطر دغه بوستان، رڅوی

د مخ کتاب د درازونو پک شی
راغے سپرے وار د خزان تیر شو

قه به د ښکلو نکهتو نو پک شی
راغے سپرے وار د خزان تیر شو

راشه يوځل

زېږېدې خوراږې شمع دريږه سوزيدل
راشه يوځل

ارمان د داندې كې پوره شي
درنځ دارو د داشناسه ليدل
راشه يوځل

خوبه شوگير كرم راتله دايږه
واړه خوبه نه دا ځنې د تېنيدل
راشه يوځل

كه ديدن كړې تلوار رادكړه
هز دې راشې خورې د تور او بل
راشه يوځل

عاشقان كوره دانا، كې څه شو
لكه پتنگ، چه په لمبو و سوزيدل
راشه يوځل

سوال د خاطر منظور كړه ياره
جفا د پريښوده د رڼا و كړه كتل
راشه يوځل

اور راتله بل دے

نن د اور بل په کوم پلوؤ دے
 بیا به سوزین مه زه اور راتله بل دے
 دژوند کاروان دے دعم خړ وگړو نو بکنه
 واوره فریاد دے دجرس په آواز و لو بکنه
 تله د پل په کوم پلوؤ دے
 بیا به سرزین مه زه اور راتله بل دے
 ترخو د هجودا اوز دے پسه اوتیرے به وینم
 سباد وصل به لرمه که نزد دے به وینم
 دستا منزل په کوم پلوؤ دے
 بیا به سوزین مه زه اور راتله بل دے
 خاطره نن د که لېږ سم راتله کتلی و دے
 واره بنا لسته به د دزپه ځنه وتلی و دے
 دکتو چل په کوم پلوؤ دے
 بیا به سوزین مه زه اور راتله بل دے

۱۳۹

ارمان

سترکے نیولی دی ماستاپه رخسار کښے
اوبه اوبه شول توری ځی په ځمبور کښے

ماچه لیدلے ستاڅپو کښے پل دے
غم و حشت روشتا راسه بل دے

اوس مشغولا کرم پڼه دغه لار کښے
اوبه اوبه شول توری ځی په ځمبور کښے

نه درسیزی نه درسته غږ شوی
نه رانه ځمب شوی نه رانه نږ شوی

دا څه ژدندن دے په انت تار کښے
اوبه اوبه شول توری ځی په ځمبور کښے

یار تے دینکلیو سره روان دے
دے تما شے ته خاطر حیران دے

لکه سپوگمته دی ستور و قطار کښے
اوبه اوبه شول توری ځی په ځمبور کښے

دومره وزگار نه يم

زما په طمع به کړه تير هسه وختونه
زه د ياره نه يم . دومره وزگار نه يم
چه درنه گوم

ماته را ياد نه دی څوک زه په ځوانۍ کڼه يسه
په زړه کې غم نه لرم په خوشحالۍ کڼه يسه
زه ليوئې يم چه کوم در مړه فکرونه
زه د ياره نه يم . دومره وزگار نه يم
چه درته گوم

ليوئې نه يم چه دا سورا کنړم
په تارې اور بليری زه څه پړا کړم
چه بيا هم زړه راته نه کا پي ضرورت
زه د ياره نه يم . دومره وزگار نه يم
چه درته گوم

دومره وزگار نه يم چه ځپل ځان اوينم
چه په آيين کڼه گورم آيين پر يستان اوينم
جانانه در بيس در پسه کر مه ارمانونه
زه د ياره نه يم . دومره وزگار نه يم
چه درنه گوم

زه چه گورله ځمکه مين سوزي پته : بلکه دا وړ پشان سکار ځلي ي زما
خاطر ه مه را څه بليری سره اورو نه
زه د ياره نه يم . دومره وزگار نه يم
چه درنه گوم

کوم طرف ته لار شم

تورمے سترکے اشارے کا سرے شونرے دے دے کا
 بگمبہ راتہ وایه چله زه کوم طرف ته لار شم

کله بانرہ راتہ دازغی کا پیبے دکلو اندهی کا
 چه مسکئی شی بیاسترکے ترکے کا سرے شونرے دے دے کا
 بگمبہ راتہ وایه چله زه کوم طرف ته لار شم

بیا چه ارمات در سره نه وی کوه چه هه دن زره وی
 چه موخلق تپول نمانه کا سرے شونرے دے دے کا
 زره گمبہ راتہ وایه چله زه کوم طرف ته لار شم

دانخطار په توروشپو کنه دا د خا طر په تیرو کنه
 خپله ا د بکے د هان ته دپو کا سرے شونرے دے دے کا
 زره گمبہ راتہ وایه چله زه کوم طرف ته لار شم

زمانا ترسه ياره

چه ترسبا به ژړا په تا پسے کره

رايادے هغه شپے کره

زمانا ترسه ياره

دلبره بنه راته معلوم ئے!

هسے خو نه چه ته ماشوم ے

کله زهير په ما مظلوم ئے

چه نه پوهيزی دهغوسره دمدکړه

رايادے هغه شپے کره

زمانا ترسه ياره

چه استاد مخ پته تماشا ودم

دغه وصال ووه که جدا ورم

نهيم خبر په هغه سورا ودم

چه تماشا ے ستاد مخ دتماشے کره

رايادے هغه شپے کره

زمانا ترسه ياره

چه په غمونو بکنے دکير کرم

اوس ږلبره خله هير کرم

که ږ يو خل په ديدن بير کرم

گنی دغه به ږ مرشم بيا مزے کره

رايادے هغه شپے کره

زمانا ترسه ياره

چه داغيارو زما يارشو ډو

بس ادس ډو قتل تله تيار شو ډو

اشنا زما ځنډو و يزار شو ډو

لشسته خو پخپله ډو ذرے کره

را ياد ډو هغه شپه کره

زمانا ترسه ياره

څنگه قبول دغه بيلتون کرم

څه به له ناپه داژدندون کرم

دلبره مينه دے مجنون کرم

جانانه ادس راپورے تپو ډو صخرے کره

را ياد ډو هغه شپه کره

زمانا ترسه ياره

دستاچه نه بيه د چا يم

رانځله دا يم په خدا يم

سرور نه يمه پخلا يم

خاڅره بيا که سرور شوم نو کيله کره

را ياد ډو هغه شپه کره

زمانا ترسه ياره

څنگه دنیا وینم

زه جهان څه کړم چه نمرنجیه یاره تارینم
 څنگه دنیا وینم څنگه دنیا وینم
 ستا کل په توروشپور پوکلا شپه څه دی
 ستا د سرو شونډا وانگلو پورے غنجه څه دی
 دی تماشه ۷ ذرا چه دے خندا وینم
 څنگه دنیا وینم څنگه دنیا وینم
 دستا په سینه کته دخلقو خندا نے خوښیم
 خود خیل عقل نه دزکار شم بیرونه خوښیم
 راسره غم دیو نو شې چه نهر او وینم
 څنگه دنیا وینم څنگه دنیا وینم

کله چه ما خاطرته یاد شه تیور جهان کل شی
 له ډیره هجره هر یو کل ۷ دپشمان کل شی

خدا ټی خبر بنیا چه زه به ستورے دسیا وینم
 څنگه دنیا وینم څنگه دنیا وینم

باسے لک دمه نظر ماوتہ کوہ کله

نیر به دستاد حسن دارشی یاره زما
اخر خزان به ے بهارشی یاره زما

چه نه رادرو ے اشتانود عکخله کو ے
هه ۸ پرون رسته و ے ن چه بیابله کو ے

زما یقین ستاپه اقرارشی یاره زما
اخر خزان به ے بهارشی یاره زما

ستر کے ے بے لتا نه دچاپه نورگوری
دستاد سخته ینے مخونه نور نه گوری

کر ے به کله په دیدارشی یاره زما
اخر خزان به ے بهارشی یاره زما

زه دبل چا د ینے اشتاخه طمعه نه کرم
زه به نوروسه ستامینه سمه نه کرم

پماخا آله د که انتبارشی یاره زما
اخر خزان به ے بهارشی یاره زما

۱۴۶

عمر د برباد زما

چه نه را دروے یاره ته سغه ر کړه یاد زما
نه شومه پوهه په پنځل ژوند دن کړو عمر د برباد زما

ان د یو ساعت مهمان دے
واوړه زما یو شو کیله

تیر به شی ستا شبات صنم سورنه کړو مراد زما
نه شومه پوهه پنځل ژوند دن کړو عمر د برباد زما

چاته بنکاره کړم نیل خیکر
منا کړن پروا ے پر د لبر

لورے دی شوک چه ے واوړی دغه فریاد زما
نه شومه پوهه پنځل ژوند دن کړو عمر د برباد زما

که بنه د شی په سر زما
دی پینکاش د لبر زما

دائی خاطر نه زار لبتا نشته باقی حیا سیداد زما
نه شومه پوهه پنځل ژوند دن کړو عمر د برباد زما

د قام ځلمو ته

د قام ځلمو سترگه مو پورته کړې خپل ځان وگورې
چرته کښه اورسید و او گورئ جهان وگورې

د قام ځلمو زموږن هم دغه دختو ورغې دی
د او د ژوند د بڼه کیدو د خوشحالو ورغې دی

د سربه پد شیره خپل طاقت پاتوون جهان خور کړې
په خپل همتا هر چرته نوم د پاکستان خور کړې

شانه نورمه گورې په وړاند خپل قدم کین دغې
په وړاندو لارو بان دے مه ځغې قدم سم کین دغې

څه مخه لرې کړې ازغی ځان ته کلونه کین دغې
شی چه اعیار د دغه حیوان هلته کښه پلونه کین دغې

موږن له چه مخه له راغلی وار خطا تلی دی
ځلمو زموږن ه ځغې دیر ځلمی په شاتلی دی

تاسو هم واورې چه پیغور ته نظر تهیت نه شی
د پاکستان ځلمو میدان کښه مو سر نیت نه شی

دمشرانو تل ځلمو نهيختو نه منه وي
دامو دے وخت د ترځي تل داوختو نه وي

ملا مو څو قام خدمت ته و ترې څه سيال شئې پکښې
دا تنکې لنډې کرې ادارې څه خوشحال شئې پکښې

څه نن ځي ونکړې ځلمو بيا به ځي کله وکړې
د ځپل وطن خدمت ته پورته شئې پخپله وکړې

يو بل ته مه گورئ له ځان هر يو مایار جوړ کړې
د پاکستان د هر يو گونې ځي کلزار جوړ کړې

چه پاکستان جوړشو

د مینن په خونه تندر د آسمان جوړشو
چه پاکستان جوړشو

شان و شوکت د ز موبن

جاء و حشمت د ز موبن

د قربانی په ویرو دینو د اسکان جوړشو

چه پاکستان جوړشو

داد د کے مه کو ه

هسه د پکے مه کو ه

زیر د نولارونه د هر یو مسلمان جوړشو

چه پاکستان جوړشو

غم د بلا نه کو و

د چاپروا نه کو و

مقابلے ته د مینن ز موبن یو خان جوړشو

چه پاکستان جوړشو

موبن د چیل کور کړ و فکر

هم د چیل و در کړ و فکر

فکر موداد کے چه کشمیر کچے هندوستان بریو

چه پاکستان جوړشو

څاڅکي په شان د د ازل
حيران پر ليسان دو اول
او د وڅاڅکي اوس درياب ته بے پايان جوړ شو
چله پاکستان جوړ شو
هر امتحان ته و لاپه ا
د غر په شان ته و لاپه
دای خاطر چه کاک په شان د سندان جوړ شو
چله پاکستان جوړ شو

ستا د هلال ستورے سد ام اخنډر زمونډ
د ستامثال ستورے بنکاري نظر د زمونډ
د ستاد اقبال ستورے سروا بصرد زمونډ

تل خلیزی په تاجچه رد نمان وطنه
د پاکستان وطنه

يوثو مصرعے کشمير ته

دچاپه دینو به تے سره کرم
په وارو سپین دار کشمیر دغرو سرد ته

په دکشمیر په سر کینه لارشی
زه به تے تار په مزار بل کرم مشالونه

سرد کشمیر دغره پر لور دے
د دیننه د بده په تندی درته لاسونه

سرد کشمیر د سر زما ر...
چه دکشمیر رانه دنه کړی دیدنونه

کشمیر زما د زرگی سردے
دده په یاد د زما زره کوی دررونه

زه یم باد شاه کشمیرے تاج دے
تل د شافعانو په سرو نوری تاجونه

سترکے

(مصرعے)

سترکو پخوا لید لید یاره
پکنے خریزی لاتراوسا، دید لونه
په زرهه ستازره بنه پوهیږی
په دغه راز په شه خبرد خلتوزرونه
سترکے ستا سترکے لید لید
هکه د نورو سترکونو کړی دید لونه
سترکے رند په شه چله رندشی
چله دوسره خاتو کښه دستاپه لوری خینه
سترکې سناد سترکو واوره
خوچه رادا وړی پر د خاورو خرابادونه
که په پوښته د زرهه لکه سوزه
نولس د خپل سنگارته وکړه تپو سونه
زما په سترکو جوړه تور تم دے
ستار رسار به کله راغی مشالونه
دریچه چله زرهه تالید شوے
بیا به دے نلکه ماته را سے پیغورونه
سترکے هر باد ته نیولے
وایم که خاوره پکنه ستاد کو شے وینه
زما په سترکو کښه وشی
کله رتیب چله په خنگ کښه اوینه

ضمیمه

چه خند نه کوه په ما پوره ږه ږه و خاندی په تا پورته

چه ما خفه کوه اورزیب غوښوه ږه ږه و دریدم په چا پوره

هوسه او ايم چه صبا به راشی ږه ږه و راشی په رښتیا به راشی

پتېح گرځیږی مه کره غږه خاطره ږه ږه و چلوی هم په تابه راشی

نشته پروا چه او پتکه دوری ږه ږه و پرېزده چه ښام مام کوری

زه چه تخمونه دکلا لټو کرم ږه ږه و د مغزوه د بدلې لټو م

سپینه زمه ستا دانگولانده ږه ږه و چاره چه دیوه دی ستیا رولاکه

چه اشته خوش خندان وی خیردی خیرگی ږه ږه و که په ما باند خندان وی خیردی خیردی

خاطره تا خود چه شیخ یبه زه ږه ږه و په کت پته مات بگرې د چا پراته دی

بڼه نشوه چه خندا وشوه ستا د غلیو ستر کونده

بشکله ابتدا وشوه ستا د غلیو ستر کونده

چه په مالک و راته و خندل ږه ږه و زما په زړه باندی مخی تیر شوه